

Hallituksen esitys Eduskunnalle vuoden 2012 tuloveroasteikkolaiksi sekä laeiksi eräiden verotusta koskevien lakien muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esitys sisältää ehdotuksen vuoden 2012 valtionverotuksessa sovellettavaksi progressiiviseksi ansiotulon tuloveroasteikkoksi.

Tuloverolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että työtulovähennyksen enimmäismäärää ja kertymäprosenttia sekä perusvähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin.

Esityksessä ehdotetaan yhteisöverokannan alentamista nykyisestä 26 prosentista 25 prosenttiin. Pääomatulon verokantaa esitetään nostettavaksi nykyisestä 28 prosentista 30 prosenttiin ja verotus esitetään muutettavaksi progressiiviseksi siten, että pääomatulon verokanta olisi 50 000 euroa ylittävältä osalta 32 prosenttia. Yhteisetuoksien verokantaa ehdotetaan nostettavaksi 26 prosentista 28 prosenttiin. Muusta kuin julkisesti noteerattusta yhtiöstä saadun verovapaan osingon eumääräistä ylärajaa ehdotetaan alennettavaksi nykyisestä 90 000 eurosta 60 000 euroon.

Rajoitetusti verovelvollisen yhteisön saamiin osinkoihin, korkoihin ja rojalteihin sovellettava lähdeveroverokanta esitetään alennettavaksi 25 prosenttiin. Rajoitetusti verovelvollisten verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä verotettavaan tuloon sovellettava yhteisöverokanta ehdotetaan alennettavaksi 25 prosenttiin. Rajoitetusti verovelvollisten yhteisöjen muun muassa sijoitusomaisuusosakkeista saamiin osinkotuloihin eräissä tilanteissa sovellettava lähdeverokanta esitetään alennettavaksi 18,75 prosenttiin. Eräisiin muiden rajoitetusti verovelvollisten saamiin tuloihin sovellettava lähdeverokanta ehdotetaan korotettavaksi 30 prosenttiin. Viimeksi mainittujen pääomatuloihin sovellettava pääomatuloverokanta ehdotetaan korotettavaksi 30 prosenttiin ja 50 000 euroa ylittävältä osalta 32 prosenttiin.

Vakituiseen asuntoon kohdistuvan velan koron vähennysoikeutta rajattaisiin siten, että koroista olisi vähennyskelpoista 75 prosenttia verovuodesta 2014 alkaen. Velan vähennyskelpoisuuden rajaaminen toteutettaisiin vai-

heittain siten, että verovuonna 2012 vähennyskelpoista olisi 85 ja verovuonna 2013 vähennyskelpoista olisi 80 prosenttia.

Kotitalousvähennyksen enimmäismäärää alennettaisiin 2 000 euroon. Samoin vähennettävää prosenttiosuutta kustannuksista alennettaisiin.

Esityksessä ehdotetaan, että luonnollinen henkilö ja kuolinpesä saisivat vielä vuodelta 2012 toimitettavassa verotuksessa vähentää ansiotulostaan yliopistolle tai korkeakoululle tiedettä tai taidetta edistävään tarkoitukseen tekemänsä vähintään 850 ja enintään 250 000 euron rahalahjoituksen.

Kestävän metsätalouden rahoituslain nojalla saatujen tukien verovapaus esitetään poistettavaksi.

Ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annettua lakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että lain soveltamista jatkettaisiin vuosina 2012—2015 alkaneeeseen työskentelyyn.

Kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annettua lakia ehdotetaan jatkettavaksi koskemaan myös vuosina 2012 ja 2013 tehtäviä investointeja.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan, että yhteisöverokannan alentamisen kuntien verotuloja pienentävä vaikutus kompensoitaisiin korottamalla kuntien osuutta yhteisöveron tuotosta 0,88 prosenttiyksiköllä ja alentamalla valtion osuutta vastaavasti. Lisäksi kuntien osuutta yhteisöveron tuotosta korotettaisiin väliaikaisesti vuosille 2012 ja 2013 viidellä prosenttiyksiköllä 22,87 prosentista 27,87 prosenttiin ja seurakuntien osuutta korotettaisiin 0,40 prosenttiyksiköllä 1,75 prosentista 2,15 prosenttiin ja valtion jako-osuutta alennettaisiin vastaavasti 75,38 prosentista 69,98 prosenttiin.

Esitys liittyy valtion vuoden 2012 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2012 alusta ja niitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2012 toimitetta-

vassa verotuksessa. Asuntovelan koron vähennyskelpoisuutta koskeva väliaikainen säännös olisi voimassa vuoden 2013 loppuun, ja pysyvää korkosäännöstä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2014 toimitettavassa verotuksessa. Lahjoitusvähennystä koskevat muutokset olisivat voimassa vuoden 2012 loppuun. Yhteisöveron jako-

osuutta koskeva väliaikainen muutos olisi voimassa vuoden 2013 loppuun, ja sitä sovellettaisiin verovuosilta 2012 ja 2013 tehtävissä tilityksissä. Rajoitetusti verovelvollisen saamaan tuloon sovellettavia muutettuja verokantoja sovellettaisiin tuloon, joka saadaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	3
PERUSTELUT	5
1 Nykytila.....	5
1.1 Ansiotulojen verotus.....	5
1.2 Yhteisö- ja pääomatuloverotus.....	6
1.3 Asuntovelan korkovähennys	7
1.4 Kotitalousvähennys	8
1.5 Lahjoitusvähennys.....	8
1.6 Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset.....	9
1.7 Kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain mukaiset etuudet	9
1.8 Ulkomailta tulevan palkansaajan lähdevero	9
1.9 Eräät verotililain määräajat.....	9
1.10 Kehitysalueelle tehtävien investointien korotetut poistot.....	10
1.11 Veronsaajaryhmien jako-osuudet yhteisöveron tuotoista	11
2 Ehdotetut muutokset	11
2.1 Ansiotulojen verotus.....	11
2.2 Yhteisö- ja pääomatuloverotus	12
2.3 Asuntovelan korkovähennys	15
2.4 Kotitalousvähennys	16
2.5 Lahjoitusvähennys.....	17
2.6 Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset.....	17
2.7 Kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain mukaiset etuudet	17
2.8 Ulkomailta tulevan palkansaajan lähdevero	17
2.9 Eräät verotililain määräajat.....	18
2.10 Kehitysalueelle tehtävien investointien korotetut poistot.....	18
2.11 Veronsaajaryhmien jako-osuudet yhteisöveron tuotoista	19
3 Esityksen vaikutukset.....	20
3.1 Ansiotulojen verotus.....	20
3.2 Yhteisö- ja pääomatuloverotus	21
3.3 Asuntovelan korkovähennys	23
3.4 Kotitalousvähennys	23
3.5 Lahjoitusvähennys.....	23
3.6 Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset.....	23
3.7 Kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain mukaiset etuudet	24
3.8 Ulkomailta tulevan palkansaajan lähdevero	24
3.9 Eräät verotililain määräajat.....	24
3.10 Kehitysalueelle tehtävien investointien korotetut poistot.....	24
3.11 Veronsaajaryhmien jako-osuudet yhteisöveron tuotoista	25
3.12 Vaikutukset kuntien ja seurakuntien verotuloihin sekä sairausvakuutuksen sairaanhoidomaksun tuottoon.....	25
3.13 Hallinnolliset vaikutukset.....	25
4 Asian valmistelu.....	25
5 Riippuvuus muista esityksistä	26

6	Voimaantulo.....	26
	LAKIEHDOTUKSET	27
	Vuoden 2012 tuloveroasteikkolaki.....	27
	Laki tuloverolain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta	28
	Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 7 ja 15 §:n muuttamisesta	31
	Laki tuloverolain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta.....	32
	Laki verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta.....	32
	Laki korkotulon lähdeverosta annetun lain 3 ja 6 §:n muuttamisesta	33
	Laki tuloverolain 53 §:n muuttamisesta annetun lain kumoamisesta	34
	Laki kestävän metsätalouden rahoituslain 34 §:n kumoamisesta	34
	Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 12 §:n muuttamisesta	34
	Laki kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain muuttamisesta	35
	Laki verotililain 8 ja 11 §:n muuttamisesta	36
	Laki verontilityslain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta	37
	LIITE	38
	RINNAKKAISTEKSTIT	38
	Laki tuloverolain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta	38
	Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 7 ja 15 §:n muuttamisesta	43
	Laki tuloverolain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta.....	45
	Laki verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta.....	46
	Laki korkotulon lähdeverosta annetun 3 ja 6 §:n muuttamisesta	46
	Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 12 §:n muuttamisesta	48
	Laki kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain muuttamisesta	49
	Laki verotililain 8 ja 11 §:n muuttamisesta	50
	Laki verontilityslain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta	52

PERUSTELUT

1 Nykytila

Vuosien 2008 ja 2009 maailmanlaajuisen taloudellisen taantumun jälkeen taloudellinen kasvu on käynnistynyt vuosina 2010 ja 2011. Suomessa kokonaistuotannon arvioidaan kasvavan 3,5 prosenttia vuonna 2011 ja lähivuosina kasvu hidastuu. Talouskasvu, välillisen verotuksen kiristäminen ja elvytystoimenpiteiden päättyminen ovat kohentaneet julkisen talouden rahoitusasemaa vuonna 2011. Ennustettu kokonaistuotannon kasvu ei yksin riitä kohentamaan julkisen talouden tilaa riittävästi. Lisäksi viimeaikainen maailmanlaajuinen rahoitusmarkkinoiden epävarmuus voi johtaa ennustettua heikompaan talouskehitykseen. Suomi on avoimena taloutena varsin riippuvainen maailmantalouden kehityksestä, joten globaalien häiriöiden välittyminen on nopeaa ja voimakasta.

Hallituksen veropolitiikan tavoitteena on hyvinvointipalveluiden rahoituksen turvaaminen samalla, kun hallitus tavoittelee valtiotalouden tasapainoa. Verotuksella vahvistetaan talouskasvua ja työllisyyttä sekä parannetaan yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta. Tuloeroja kavennetaan muun muassa pääomatuloveroa nostamalla ja pienituloisten verotusta keventämällä. Yritysverotuksen painopistettä siirretään maltillisesti yhtiön verotuksesta osakkaiden verotukseen. Verotuksen painopiste siirtyy kasvua haittaavasta työn ja yrittämisen verottamisesta kohti ympäristö- ja terveysperusteista verotusta.

1.1 Ansiotulojen verotus

Ansiotulojen veroperusteita on tarkistettu viime vuosina siten, että työn verotus ei ole kiristynyt ansiotason nousun seurauksena. Lisäksi vuonna 2009 työn verotusta kevennettiin noin 900 miljoonalla eurolla. Kunnallisverotuksen perusvähennystä kasvatettiin vajaalla 200 miljoonalla eurolla vuonna 2010 ja noin 15 miljoonalla eurolla vuonna 2011.

Ansiotulojen veroasteikko

Tuloverolain (1535/1992) 124 §:n 4 momentin mukaan kultakin vuodelta toimitettavassa ansiotulon verotuksessa sovellettavasta veroasteikosta säädetään erikseen. Eriytetyssä tuloverojärjestelmässä progressiivinen tuloveroasteikko koskee luonnollisten henkilöiden ja kuolinpesien saamaa ansiotuloa.

Työtulovähennys

Työtulovähennyksestä säädetään tuloverolain 125 §:ssä. Työtulovähennys tehdään ensisijaisesti ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta. Siltä osin kuin ansiotulosta valtiolle suoritettava tulovero ei riitä vähennyksen tekemiseen, vähennys tehdään kunnallisverosta, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksusta ja kirkollisverosta näiden verojen suhteessa. Vähennys lasketaan verovelvollisen veronalaisten palkkatulojen, muusta toiselle suoritetusta työstä, tehtävästä tai palveluksesta saatujen ansiotulojen, ansiotulona pidettävien käyttökorvausten, ansiotulona verotettavan osingon, jaettavan yritystulon ansiotulo-osuuden sekä yhtymän osakkaan elinkeinotoiminnan tai maatalouden ansiotulo-osuuden perusteella. Koska työtulovähennys kohdistuu palkkatuloon ja muuhun aktiivituloon, vähennyksen kasvattaminen keventää työn verotusta.

Työtulovähennys on 5,9 prosenttia vähennykseen oikeuttavien tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 740 euroa. Vähennyksen määrä pienenee 1,2 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita verosta tehtäviä vähennyksiä. Kun puhdas ansiotulo on noin 94 600 euroa, työtulovähennystä ei myönnetä.

Perusvähennys

Kunnallisverotuksen perusvähennyksestä säädetään tuloverolain 106 §:ssä. Säännöksen

mukaan verovelvollisen luonnollisen henkilön tulosta vähennetään 2 250 euroa, jos hänen puhdas ansiotulonsa ei muiden vähennysten tekemisen jälkeen ole mainittua määrää suurempi. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

Koska perusvähennys myönnetään muiden tulosta tehtävien vähennysten tekemisen jälkeen, vähennys kohdistuu päivärahatulon-, palkkatulon- ja eläketulonsaajalla eri tulotasoille mainituista tuloista tehtävien erilaisten vähennysten vuoksi. Perusvähennys tulee täysimääräisenä myönnettäväksi päivärahatulosta saavalla 2 250 euron vuosituloilla, palkkatulosta saavalla noin 3 800 euron vuosituloilla ja eläketulosta saavalla noin 9 600 euron vuosituloilla. Perusvähennyksen vaikutus ulottuu päivärahatulonsaajalla noin 13 500 euron vuosituloille, palkkatulonsaajalla noin 18 700 euron vuosituloille ja eläketulonsaajalla noin 16 900 euron vuosituloille asti.

1.2 Yhteisö- ja pääomatuloverotus

Yhteisön ja yhteisetuuden tulovero

Yhteisöjen ja yhteisetuuksien verotettavaan tuloon sovelletaan tuloverolain 124 §:n perusteella suhteellista 26 prosentin verokantaa. Yhteisöjä ovat muun muassa osakeyhtiöt sekä osuuskunnat ja yhteisetuuksia ovat yhteismetsät, tiekunnat, kalastuskunnat ja jakokunnat sekä muut niihin verrattavat yhteisliittymät. Tuloverolain 21 §:ssä mainittujen osittain verovapaiden yhteisöjen verotettavaan tuloon sekä 22 §:ssä mainittujen yleishyödyllisten yhteisöjen ja tiekuntien verotettavaan kiinteistötuloon sovelletaan kuitenkin suhteellista 6,1724 prosentin verokantaa ja tuloverolain 21 §:n 2 momentissa tarkoitettujen osittain verovapaiden yhteisöiden, kuten uskonnollisten yhdyskuntien, verotettavaan tuloon suhteellista 5,7174 prosentin verokantaa.

Pääomatulovero ja korkotulon lähdevero

Tuloverolain 32 §:n mukaan veronalaista pääomatuloa on, siten kuin tuloverolaissa

tarkemmin säädetään, omaisuuden tuotto, omaisuuden luovutuksesta saatu voitto ja muu sellainen tulo, jota varallisuuden voidaan katsoa kerryttäneen. Pääomatuloa on muun ohessa korkotulo, osinkotulo siten kuin tuloverolain 33 a—33 d §:ssä säädetään, vuokratulo, voitto-osuus, henkivakuutuksen tuotto, metsätalouden pääomatulo, maa-aineksista saadut tulot ja luovutusvoitto. Pääomatuloa on myös jaettavan yritystulon, yhtiön osakkaan tulo-osuuden sekä porotalouden tulon pääomatulo-osuus. Tuloverolain 124 §:n 2 momentin mukaan pääomatulojen tuloveroprosentti on 28.

Korkotulon lähdeverosta annetussa laissa (1341/1990) määritetyistä korkotuloista suoritetaan pääomatuloveron sijaan korkotulon lähdeveroa, ja tämän johdosta korkotulon lähdeveron alaiset korkotulot eivät ole lain 3 §:n 2 momentin mukaan yleisesti verovelvollisen luonnollisen henkilön tai kotimaisen kuolinpesän veronalaista tuloa tuloverotuksessa. Lain 6 §:n mukaan korkotulon lähdevero on 28 prosenttia talletukselle tai joukkovelkakirjalainalle maksetusta korosta. Korkotulon lähdevero koskee vain Suomesta saatuja korkotuloja, joten ulkomaiselle joukkovelkakirjalle ja pankkitalletukselle maksetut korot verotetaan tuloverolain nojalla saajan pääomatulona.

Osinkoverotus

Julkisesti noteeratusta yhtiöstä saadusta osingosta on tuloverolain 33 a §:n mukaan 70 prosenttia pääomatuloa ja 30 prosenttia verovapaata tuloa. Julkisesti noteeratulla yhtiöllä tarkoitetaan tuloverolain 33 a §:n 2 momentissa määriteltyjä yhtiöitä.

Muusta kuin julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatu osinko on tuloverolain 33 b §:n mukaan verovapaata tuloa siihen määrään saakka, joka vastaa osakkeen verovuoden matemaattiselle arvolle laskettua yhdeksän prosentin vuotuista tuottoa. Siltä osin kuin verovelvollisen saamien tällaisten osinkojen määrä ylittää 90 000 euroa, osingosta 70 prosenttia on pääomatuloa ja 30 prosenttia verovapaata tuloa.

Osakkeen matemaattiselle arvolle lasketun vuotuisen tuoton ylittävältä osalta osingosta

on 70 prosenttia ansiotuloa ja 30 prosenttia verovapaata tuloa.

Rajoitetusti verovelvolliset

Rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisvero peritään rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978), jäljempänä *lähdeverolaki*, 2 §:n mukaan lopullisena verona toimittamalla pidätys tulon lähteellä (*lähdevero*) tai määräämällä vero verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) mukaisessa järjestyksessä noudattaen lähdeverolain muita säännöksiä. Rajoitetusta verovelvollisuudesta säädetään tuloverolain 9 §:ssä.

Lähdeverolain 7 §:ssä säädetään eräisiin tuloihin sovellettavista lähdeverokannoista. Lähdeverolain 7 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan lähdevero on 28 prosenttia osingosta, korosta ja rojaltista sekä vakuutusmaksu- ja muusta suorituksista, jota tuloverolain mukaan verotetaan pääomatulona. Lähdeverolain 7 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkemmin yksilöityjen edellytysten täyttyessä Euroopan talousalueella sijaitsevalle rajoitetusti verovelvolliselle yhteisölle muun muassa sen sijoitusomaisuuteen kuuluvien osakkeiden perusteella maksettavasta osingosta perittävä lähdevero on 19,5 prosenttia.

Lähdeverolain 15 §:n 1 momentissa säädetään pääomatulosta perittävän veron määräksi 28 prosenttia. Lainkohdan 3 momentissa säädetään rajoitetusti verovelvollisen Suomesta saaman muun kuin lähdeverolain 3 §:ssä tarkoitettua tulosta perittävän yhteisön tuloveron määräksi 26 prosenttia. Jos kuitenkin rajoitetusti verovelvollinen on harjoittanut liikettä tai ammattia Suomessa olevasta kiinteästä toimipaikasta, mainitussa lainkohdassa säädetään myös tästä tulosta perittävän yhteisön tuloveron määräksi 26 prosenttia.

1.3 Asuntovelan korkovähennys

Tuloverolain 58 §:n 1 momentin mukaan verovelvollisella on oikeus vähentää asuntovelkansa korot rajoituksetta pääomatuloistaan. Asuntovelkaa on velka, joka kohdistuu verovelvollisen tai hänen perheensä vakituisen asunnon hankkimiseen tai peruskorjauk-

seen. Vakituksella asunnolla tarkoitetaan asuntoa, jota käytetään verovelvollisen tai hänen perheensä pääasiallisena asuntona eli kotina.

Jos asuntovelan korkojen yhteismäärä on suurempi kuin veronalaiset pääomatulot, muodostuu pääomatulolajin alijäämä, jonka perusteella verovelvollisella on oikeus tehdä tuloverolain 131—134 §:ssä tarkoitettu alijäämähyvitys. Alijäämähyvitys tehdään pääomatuloveroprosentin suuruisena suoraan ansiotulojen verosta. Tuloverolain 131 §:n 3 ja 4 momentissa tarkoitettujen ensiasunnon hankintaan otetun velan korkojen osalta alijäämähyvitys on kuitenkin kaksi prosenttiyksikköä pääomatuloverokantaa korkeampi. Oikeus korotettuun alijäämähyvitykseen on niin kauan kuin ensiasuntoon kohdistuvaa velkaa on jäljellä, kuitenkin enintään kymmeneltä vuodelta.

Alijäämähyvityksen enimmäismäärä on 1 400 euroa, jota korotetaan 400 eurolla, jos verovelvollisella tai puolisoilla yhdessä on ollut verovuonna elätettävänäään alaikäinen lapsi. Lapsikorotus on 800 euroa useammasta lapsesta. Puolison enimmäismäärästä käytämättä jäävä osa siirretään toiselle puolisolle. Siltä osin kuin alijäämää ei ole otettu huomioon verosta tehtävänä vähennyksenä, se vahvistetaan pääomatulolajin tappioksi, joka vähennetään verovelvollisen seuraavan 10 verovuoden pääomatulosta sitä mukaa kun tuloa syntyy.

Alijäämähyvityksen enimmäismäärästä johtuen asuntovelan korkojen vähennysoikeus ansiotulosta menevästä verosta on rajattu tiettyyn euromäärään. Jos verovelvollisen alijäämähyvitys ei ylitä sen enimmäismäärää, on verovähennyksen määrä sama riippumatta siitä, tehdäänkö vähennys pääomatuloista vai alijäämähyvityksenä ansiotuloista menevästä verosta.

Tuloverolain 58 §:n 5 momentin mukaan korkoja vähennettäessä ensin vähennetään muut kuin ensiasunnon hankintaan otetun velan korot. Muut pääomatuloista vähennyskelpoiset korot ovat vähennysjärjestyksen suhteen samassa asemassa. Alijäämähyvitystä laskettaessa tulonhankkimiskuluista, tappiosta ja koroista muodostuneet osuudet alijäämästä otetaan huomioon samassa järjes-

tyksessä kuin ne vähennetään pääomatuloista.

Asuntovelan korkovähennysoikeus on omistusasuntojen hankintaan myönnetty verotuki, joka osaltaan suosii omistusasumista verrattuna vuokra-asumiseen. Valtiovarainministeriön asettaman verotuksen kehittämissyöryhmän loppuraportin (valtiovarainministeriön julkaisuja 51/2010) mukaan vuonna 2010 asuntovelkojen korkovähennyksen kokonaisarvo oli noin 400 miljoonaa euroa. Tästä alijäämähyvityksen osuus oli noin 350 miljoonaa euroa. Tukea saavia kotitalouksia oli noin 880 000, joista noin 790 000 kotitaloutta vähensivät asuntovelan korkoja kokonaan tai osittain alijäämähyvityksen kautta. Keskimääräinen verotuki oli noin 460 euroa vuodessa asuntovelkaista kotitaloutta kohden.

1.4 Kotitalousvähennys

Verovelvollinen saa vähentää tuloverolain 127 a §:n perusteella kotitalousvähennyksenä verosta osan käyttämässään asunnossa tai vapaa-ajan asunnossa tehdystä työstä maksamistaan määristä. Vähennykseen oikeuttaa tavanomainen kotitalous-, hoiva- tai hoitotyö sekä asunnon tai vapaa-ajan asunnon kunnossapito- tai perusparannustyö. Vähennys on enintään 3 000 euroa vuodessa, ja se myönnetään vain siltä osin kuin 127 b §:ssä tarkoitettu vähennettävä osa kustannuksista ylittää 100 euroa.

Verovelvollinen saa vähentää tuloverolain 127 b §:n mukaan kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä maksamansa työnantajan sosiaaliturvamaksun, pakollisen työeläkemaksun, tapaturmavakuutusmaksun, työttömyysvakuutusmaksun ja ryhmähenkivakuutusmaksun sekä lisäksi 30 prosenttia maksetusta palkasta. Vastaavasti verovelvollinen saa vähentää 60 prosenttia kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä ennakoperintärekisteriin merkitylle tuloveronalaista toimintaa harjoittavalle maksetusta työkorvauksesta sekä tavanomaisesta kotitalous-, hoiva- ja hoitotyöstä yleishyödylliselle yhteisölle maksetusta työkorvauksesta.

1.5 Lahjoitusvähennys

Tuloverolakiin lisättiin vuonna 2008 väliaikaisesti uusi 98 a §, joka koskee luonnollisen henkilön lahjoitusvähennystä. Säännöstä sovelletaan vuosilta 2009—2011 toimitettavissa verotuksissa. Luonnollinen henkilö ja kuolinpesä saavat verotuksessa vähentää puhtaasta ansiotulostaan tekemänsä rahalahjoituksen, joka on tehty tiedettä tai taidetta edistävään tarkoitukseen Euroopan talousalueella olevalle julkista rahoitusta saavalle yliopistolle tai korkeakoululle. Lahjoituksen saajana voi olla myös näiden yhteydessä oleva yliopistorahasto. Vähennyskelpoisia ovat vähintään 850 euron ja enintään 250 000 euron lahjoitukset. Vähennyskelpoisuuden euronmääräiset rajat ovat lahjansaajakohtaisia, ja ne ovat samansuuruiset kuin mitä sovelletaan yhteisöjen verotuksessa. Yhteisöjä koskevan lahjoitusvähennyksen soveltamisalaa vastaavasti säännös koskee myös muualla Euroopan talousalueella oleville julkista rahoitusta saaville yliopistoille ja korkeakouluille sekä näiden yhteydessä oleville yliopistorahastoille annettuja lahjoituksia. Korkeakouluasetuksen (464/1998) mukaan myös ammattikorkeakoulut ovat korkeakouluja, joten niille tehdyt lahjoitukset ovat kuuluneet lahjoitusvähennyksen piiriin.

Lahjoitusvähennys ei ole tuloverolain 118 §:n 2 momentin tarkoittama vähennys, joten lahjoitusvähennystä ei oteta huomioon ansiotulolajin tappiota laskettaessa. Luonnollisen henkilön lahjoitusvähennys tehdään verovelvollisen puhtaasta ansiotulosta valtion- ja kunnallisverotuksessa.

Määräaikainen luonnollisen henkilön lahjoitusvähennys lisättiin tuloverolakiin yliopistouudistuksen yhteydessä. Lahjoitusvähennyksen katsottiin voivan toimia kannustimena yksityisen rahoituksen saamiseksi. Ilman määräaikaista lahjoitusvähennystä luonnollinen henkilö tai kuolinpesä ovat voineet vähentää verotuksessa vain veronalaisen tulon hankkimisesta ja säilyttämisestä aiheutuneet menot. Muut kulut eivät lähtökohtaisesti ole verotuksessa vähennyskelpoisia.

1.6 Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Verotuskäytännössä verovelvollinen on voinut vähentää tuloverolain 93 §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti tuloverolain 72 §:n 4 momentissa mainitun työkomennuksen kestäessä tehdyn viikonloppu- ja muun vastaavan matkan asunnon ja erityisen työntekemispaikan välillä.

1.7 Kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain mukaiset etuudet

Kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain (1094/1996) 34 §:n mukaan lain nojalla saadut etuudet (niin sanotut kemera-tuet) eivät ole veronalaisia. Kestävän metsätalouden rahoituksesta on annettu uusi laki (544/2007), jolla on tarkoitus kumota vuoden 1996 laki, mutta jota ei ole saatettu vielä voimaan lakipakettiin liittyvien valtioneuvoston päätösten vuoksi. Vuoden 2007 kestävän metsätalouden rahoituslain antamisen yhteydessä kemera-tukien verovapautta koskeva säännös siirrettiin tuloverolain 53 §:n 7 kohdaksi. Tuloverolain säännös on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti vuoden 2007 kestävän metsätalouden rahoituslain kanssa.

Tuloverolain 56 §:n 2 momentin mukaan verovelvollinen ei voi vähentää metsätalouden pääomatulosta menoja siltä osin kuin hän on saanut niihin verovapaata avustusta tai muuta korvausta. Koska kemera-tuet eivät ole veronalaista tuloa, niillä katetut menot ovat verotuksessa vähennyskelvottomia.

1.8 Ulkomailta tulevan palkansaajan lähdevero

Vuoden 1996 alusta voimassa olleen ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain (1551/1995) mukaan ulkomailta tulevat henkilöt, joilla on erityisasiantuntemusta taikka jotka toimivat opettajina suomalaisessa ylemmässä oppilaitoksessa, esimerkiksi yliopistossa, tai harjoittavat tieteellistä tutkimusta yleiseksi eduksi, voivat Suomesta saadun palkkatulonsa verotuksessa tietyin edellytyksin valita tavallisen tuloverotuksen asemesta palkkatulon lähdeverotuksen

enintään 48 kuukauden ajaksi. Palkkatulon lähdevero on 35 prosenttia palkan kokonaismäärästä.

Lakia sovellettiin vuonna 1996 noin 40 henkilöön. Vuosina 2009—2010 lakia sovellettiin noin 620—640 henkilöön ja vuonna 2011 lakia arvioidaan sovellettavan noin 650 henkilöön.

Lain voimassaolo on tarkoitettu määräaikaiseksi. Niin ollen lakia alkuperäisessä muodossaan sovellettiin vain kahden vuoden ajan, eli vuosina 1996 ja 1997 alkaneeseen työskentelyyn. Lain päätarkoitus, pyrkimys edistää sellaisten henkilöiden Suomeen tuloa, joilla on erityisasiantuntemusta, ei kuitenkaan toteutunut toivotussa laajuudessa. Elinkeinoelämän edustajien mielestä synnä oli lain lyhyt soveltamisaika, jonka vuoksi lain soveltamista jatkettiin.

Joulukuussa 1999 Suomi teki Euroopan yhteisöjen komissiolle ilmoituksen, jossa pyydettiin komission kannanottoa siitä, onko ulkomailta tulevaan palkansaajaan sovellettava lähdeverojärjestelmä yhteensopiva yhteisön lainsäädännön kanssa. Suomessa järjestelmää ei pidetty valtion tukena. Ilmoituksen olivat Suomea ennen tehneet vastaavien järjestelmien osalta myös Tanska ja Ruotsi. Komission ratkaisua odotettaessa lain soveltaminen oli keskeytyneenä vuonna 2000 alkaneen työskentelyn osalta. Kesäkuussa 2000 Suomelle antamassaan kannanotossa komissio totesi, että ulkomailta tulevaan palkansaajaan sovellettava lähdeverojärjestelmä on niin sanottu yleinen toimenpide, joka ei ole yhteisön lainsäädännön vastainen.

Lain soveltamista on tämän jälkeen jatkettu kolme kertaa. Viimeksi lailla 975/2006 soveltamista jatkettiin 2008—2011 alkaneeseen työskentelyyn. Samalla määräaika, jolloin henkilöä pidetään ulkomailta tulevana palkansaajana, pidennettiin 24 kuukaudesta 48 kuukauteen.

1.9 Eräät verotililain määräajat

Verotililain 8 §:n mukaan verovelvollisen, jonka kohdekausi on kalenterivuosi, on annettava arvonlisäveroa koskeva kausiveroilmoitus viimeistään kohdekautta seuraavan helmikuun 28 päivänä. Arvonlisäverolain 162 a §:n mukaan kohdekausi on kalenteri-

vuosi, jos luonnollinen henkilö, kuolinpesä tai yhtymä harjoittaa alkutuotantoa, kuten maataloutta ja metsätaloutta, eikä harjoita muuta arvonlisäverovelvollista toimintaa. Lisäksi kohdekausi voi olla kalenterivuosi taide-esineen tekijällä sekä verovelvollisella, jonka kalenterivuoden liikevaihto on enintään 25 000 euroa.

Kausiveroilmoituksen tulee saapua Verohallinnolle ennen määräajan päättymistä. Verotililain 11 §:n mukaan kalenterivuodelta annettavaan kausiveroilmoitukseen perustuva arvonlisävero koskeva velvoite eräänny maksettavaksi kohdekautta seuraavan helmikuun 28 päivänä.

Luonnollisen henkilön, kuolinpesän ja verotusyhtymän on annettava maatalouden ja metsätalouden tuloveroilmoitus eräin poikkeuksin kalenterivuotta seuraavan helmikuun loppuun mennessä. Tuloverotuksessa postitse annettu veroilmoitus katsotaan annetuksi määräajassa, jos veroilmoituksen sisältävä postilähetyksen on jätetty postin kuljetettavaksi ennen määräajan päättymistä. Määräykset veroilmoituksen antamisajasta ovat nykyisin Verohallinnon päätöksessä ilmoittamisvelvollisuudesta ja muistiinpanoista.

Nykyisin sekä kausiveroilmoitus että tuloveroilmoitus on annettava edellä mainituissa tapauksissa helmikuun lopussa, mutta säännöksissä olevien erojen vuoksi hieman eri aikaan.

1.10 Kehitysalueelle tehtävien investointien korotetut poistot

Kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annettua lakia (1262/1993) sovelletaan pienten ja keskisuurten yritysten verovuosina 1998—2011 kehitysalueella tekemiin investointeihin. Lain mukaan kehitysalueelle perustetun tuotantolaitoksen ja matkailuyrityksen käyttöomaisuuden hankintameno saadaan vähentää verotuksessa säännönmukaisia poistoja suuremmin poistoin. Uuden tuotantolaitoksen ja matkailuyrityksen lisäksi veronhuojennus koskee myös tuotantolaitoksen ja matkailuyrityksen merkittävää uudistamista ja laajentamista.

Korotettu poisto voidaan tehdä omaisuuden käyttöönottovuonna ja kahtena sitä seuraava-

na vuonna. Näinä vuosina vähennettävän poiston enimmäismäärä on elinkeinotulon verottamisesta annetussa laissa (360/1968) säädetyn poiston enimmäismäärä korotettuna 50 prosentilla. Oikeus tehdä poisto korotettuna koskee lain 30 ja 34 §:ssä tarkoitettua omaisuutta eli koneita, kalustoa ja muuta niihin verrattavaa irtainta käyttöomaisuutta sekä rakennuksia ja rakennelmia. Elinkeinotulon verottamisesta annetussa laissa säädetty irtaimen käyttöomaisuuden poiston suuruus saa olla enintään 25 prosenttia menojäännöksestä. Rakennuksen ja rakennelman enimmäispoiston suuruus on 4 prosentin ja 20 prosentin välillä riippuen rakennustyyppistä. Siten irtaimen käyttöomaisuuden korotettu poisto on kolmena ensimmäisenä vuonna 25 prosentin sijasta enintään 37,5 prosenttia ja esimerkiksi tuotantorakennusten poisto 7 prosentin sijasta enintään 10,5 prosenttia.

Kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annettua lakia sovelletaan investointeihin, jotka tehdään alueiden kehittämisestä annetun lain (1651/2009) 31 §:n 1 ja 3 momentin nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa (1054/2011) määritellyllä kehitysalueen ensimmäisellä tukialueella. Valtioneuvoston asetus tuli voimaan 1 päivänä lokakuuta 2011 ja sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2013 saakka. Tukialueet sijaitsevat pääosin Pohjois- ja Itä-Suomessa.

Veronhuojennukseen ovat oikeutettuja vain kehitysalueella toimivat pienet ja keskisuuret yritykset. Pienenä tai keskisuurena yrityksenä pidetään yritystä, jonka palveluksessa on vähemmän kuin 250 henkilöä. Lisäksi edellytetään, että liikevaihto on enintään 20 miljoonaa euroa tai että taseen loppusumma on enintään 10 miljoonaa euroa.

Lain soveltamisalaa on lisäksi rajoitettu siten, että tukea ei ole myönnetty investointeihin, jotka kohdistuvat maataloustuotteiden jalostukseen, teräksen tai teräsputkien valmistukseen, tekokuitujen valmistukseen, autojen tai auton osien valmistukseen, laivojen valmistukseen tai korjaukseen taikka kivi- ja ruskohiilen kaivuuseen.

1.11 Veronsaajaryhmien jako-osuudet yhteisöveron tuotoista

Yhteisöverosta kertyvät tulot jaetaan veronsaajien kesken verontilityslaisissa (432/1998) säädettyjen jako-osuuksien mukaisesti. Lain 12 §:n 1 momentin mukaan valtion jako-osuus on 76,26 prosenttia, kuntien jako-osuus 21,99 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus 1,75 prosenttia yhteisöverosta.

Kuntatalouden ja seurakuntien talouden tasapainottamiseksi kuntien jako-osuutta vero vuosille 2009—2011 korotettiin väliaikaisesti 10 prosenttiyksiköllä ja seurakuntien 0,80 prosenttiyksiköllä.

Yhteisöveron tuotto sekä kuntien ja seurakuntien osuus yhteisöveron tuotosta ovat viime vuosina olleet seuraavat:

Yhteisöveron tuotto, milj. euroina

Vuosi	Maksuunpantu vero	Muutos-% edellisestä vuodesta	Kuntien jako-osuus, %	Kuntien osuus maksuunpanosta	Yhteisöveron osuus kuntien verotuloista, %	Seurakuntien osuus maksuunpanosta
2005	5 251	0,83	22,03	1 157	8,15	102
2006	5 965	13,60	22,03	1 314	8,23	116
2007	7 164	20,10	22,03	1 578	9,05	125
2008	5 477	-23,55	22,03	1 207	8,7	96
2009	4 339	-20,78	32,03	1 390	6,8	111
2010*	4 800	10,62	31,99	1 536	7,7	122
2011*	5 174	7,79	31,99	1 655	8,5	132
2012*	5 194	0,39	27,87	1 448	7,7	112
2013*	5 477	5,45	27,87	1 526	7,5	118

*Vuosien 2010—2013 tuottoarviot perustuvat tämän esityksen antamisajankohdan mukaiseen arvioon yleisestä ja yritysten talouskehityksestä, ja ne muuttuvat myöhempien ennusteiden ja toteutumatietojen mukaisesti.

Yksittäisen kunnan ja seurakunnan yhteisöverosuus määräytyy verontilityslain 13 §:n mukaan. Kunnan jako-osuus on kahden viimeksi valmistuneen verotuksen tietojen perusteella laskettujen jako-osuuksien keskiarvo. Kunnan jako-osuus on yritystoimintaerän ja metsäerän summan suhteellinen osuus kaikkien kuntien vastaavien lukujen summasta. Evankelis-luterilaisen seurakunnan jako-osuudesta puolet määräytyy, kuten kunnan jako-osuus ja puolet seurakuntaa vastaavan kunnan asukaslukujen suhteessa.

2 Ehdotetut muutokset

2.1 Ansiotulojen verotus

Pääministeri Kataisen hallitusohjelman mukaan tuloverotuksen keinoin edistetään työllisyyttä sekä tuetaan kotitalouksien osto-

voiman ja kotimaisen kysynnän kehitystä. Pienituloisten verotusta kevennetään tuloerojen kaventamiseksi.

Esityksessä ehdotetaan, että inflaation ja ansiotason nousun verotusta kiristävää vaikutusta kompensoitaisiin lieventämällä ansiotulojen veroperusteita yhteensä noin 400 miljoonalla eurolla vuoden 2011 veroperusteisiin verrattuna. Pienituloisten verotuksen keventämiseksi työtulovähennystä ja kunnallisverotuksen perusvähennystä kasvatettaisiin kumpaakin 200 miljoonalla eurolla.

Veroperustemuutosten mitoitus perustuu valtiovarainministeriön lokakuun 2011 ennusteisiin vuoden 2012 inflaatiosta ja ansiotason noususta. Inflaatioksi vuonna 2012 arvioidaan 3,3 prosenttia ja ansiotason nousuksi 3,2 prosenttia.

Hallitusohjelman mukaisesti veroperustemuutoksista kuntien tuloihin aiheutuvat muu-

tokset kompensoitaisiin kunnille. Nämä muutokset kompensoitaisiin valtionosuusjärjestelmän kautta, mistä on tarkoitus antaa erikseen hallituksen esitys.

Työn verotus

Työn verotusta lievennettäisiin siten, että palkkatulon verotus ei keskimäärin kiristyisi vuoteen 2011 verrattuna, kun otetaan huomioon tämän hetken arvio inflaatiosta ja ansiotason noususta. Lievennys toteutettaisiin korottamalla valtion tuloveroasteikon tuloarvoja ja kasvattamalla työtulovähennystä. Lisäksi työtulovähennystä kasvatettaisiin 200 miljoonalla eurolla pieniä ansiotuloja saavien verotuksen keventämiseksi.

Esityksessä ehdotetaan verovuodelta 2012 toimitettavassa verotuksessa sovellettavaksi progressiivista ansiotulon tuloveroasteikkoa, jota on vuoden 2011 asteikkoon verrattuna lievennetty korottamalla asteikon kaikkia tuloarvoja noin 3 prosentilla.

Tuloverolain 125 §:ssä säädettyä työtulovähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin 740 eurosta 900 euroon ja vähennyksen kertymäprosenttia korotettaisiin 5,9 prosentista 6,9 prosenttiin. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,2 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Kun puhdas ansiotulo on noin 108 000 euroa, työtulovähennystä ei enää myönnettäisi.

Perusvähennyksen korotus

Tuloverolain 106 §:ssä säädettyä perusvähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin 2 250 eurosta 2 850 euroon. Perusvähennys tulisi täysimääräisenä myönnettäväksi päivärahatuloa saavalla 2 850 euron vuosituloilla, palkkatuloa saavalla noin 5 200 euron vuosituloilla ja eläketuloa saavalla noin 10 400 euron vuosituloilla. Perusvähennyksen vaikutus ulottuisi päivärahatulon saajalla noin 17 100 euron vuosituloille, palkkatulonsaajalla noin 22 500 euron vuosituloille ja eläketulonsaajalle noin 19 500 euron vuosituloille.

2.2 Yhteisö- ja pääomatuloverotus

Yhteisön ja yhteisetuuden tulovero

Hallitusohjelman mukaan yritysten työllistämisen-, kasvu- ja investointimahdollisuuksia parannetaan keventämällä yrityksen verotusta ja siirtämällä painopistettä maltillisesti yhteisön verotuksesta osakkaiden verotukseen. Tämän mukaisesti *tuloverolain 124 §:n* 2 momentissa säädettyä yhteisöverokantaa ehdotetaan alennettavaksi yhdellä prosenttiyksiköllä 26 prosentista 25 prosenttiin. Verokannan alentamisella pyritäisiin myös osaltaan turvaamaan yritysverotuksen kansainvälistä kilpailukykyä.

Yhteisetuuksien tuloveroprosentti määräytyy tuloverolain 124 §:n 2 momentin nojalla ja on samansuuruinen kuin yhteisön tuloveroprosentti. Yhteisetuuden osakkailleen jakaman tulon verotus poikkeaa yhteisöjen osakkailleen jakaman voiton verotuksesta, sillä yhteisetuuden osakkaan veronalaisena tulona ei pidetä hänen saamaansa osuutta yhteisetuuden tulosta tuloverolain 18 §:n 2 momentin perusteella. Yhteisetuuksiin sovellettava tuloveroprosentti on ollut yhtenäinen pääomatulon tuloveroprosentin kanssa vuoteen 2004 asti, jonka jälkeen pääomaverokanta ja yhteisöverokanta eriytyivät.

Yhteisetuuksista merkittävimpiä tulonsaajia ovat yhteismetsät, joiden saamiin metsätalouden tuloihin sovelletaan tuloverolain säännöksiä. Yhteismetsän saamaa metsätalouden tuloa kohdellaan verotuksessa vastaavalla tavalla kuin luonnollisen henkilön, kuolinpesän ja niiden muodostaman verotusyhtymän saamaa metsätalouden pääomatuloa, joten yhteismetsä saa muun muassa metsävähennysoikeuden sekä mahdollisuuden menojen tuhovarauksen tekemiseen. Yhteismetsä voi myös vähentää luovutusvoittoa laskettaessa tuloverolain 46 ja 49 §:n mukaisen hankintameno-olettaman luonnollisten henkilöiden, kuolinpesien ja niiden muodostamien verotusyhtymien tavoin. Edellä mainituista syistä yhteismetsien saamaan tuloon tulisi soveltaa vastaavaa verokantaa kuin luonnollisten henkilöiden saamaan pääomatuloon sovelletaan.

Pääomaverokannan ja yhteisöverokannan edelleen eriytyessä ei voida pitää perusteltu-

na, että yhteisetuoksien saamaa tuloa verotettaisiin jatkossa yhteisöjen verokannan mukaisesti. Koska yhteismetsien perustamista pidetään kuitenkin yhtenä keinona hallituksen metsäpoliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi, yhteismetsien verotus ehdotetaan säilytettäväksi yleistä pääomaverotusta alhaisemmalla tasolla. Tämän vuoksi ehdotetaan, että yhteismetsien tuloveroprosentiksi säädetään 28. Myös muiden yhteisetuoksien kuin yhteismetsien veroprosentiksi tulisi 28.

Tuloverolain 124 §:n 3 momentissa säädetään osittain verovapaan yhteisön, tiekunnan ja yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentista sekä yhteisön ja yhteisön ja yhteisetuuden tuloveroprosentista. Ehdotetun yhteisön tuloveroprosentin muutoksen johdosta momentissa säädettyjä tuloveroprosentteja ehdotetaan muutettavaksi siten, että kunnille ja seurakunnille verovelvollisten yhteisöjen tuloveroprosenttia alennettaisiin 6,1724 prosentista 6,1550 prosenttiin ja ainoastaan kunnille verovelvollisten yhteisöjen tuloveroprosenttia muutettaisiin 5,7174 prosentista 5,7175 prosenttiin.

Euroopan unionin valtiontukisääntely

Euroopan unionin valtiontukea koskevat säännökset perustuvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä SEUT, 107—109 artiklaan. Lisäksi on eräiden alojen tukia koskevia erityissäännöksiä. SEUT 107 artiklan mukaan valtiontuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suuressa määrin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille. Tällainen EU-oikeuden vastainen tukitoimi voi olla esimerkiksi yrityksille myönnettävä veronhuojennus.

Metsätalouden harjoittajia pidetään EU:n valtiontukisääntelyn näkökulmasta taloudellisina toimijoina, jotka toimivat kilpailluilla kansainvälisillä markkinoilla (komission päätös 8 päivänä helmikuuta 2008 nro K(2008) 460, asiassa N 130a/2007 tuki metsäsektorille). Koska yhteismetsien pääomatulona pidettävien tulojen pääomaverokantaa alhaisempi verorasitus on myös valikoivaa koskien vain tiettyjä toimijoita, tuen on katsottava täyttävän SEUT 107 artiklassa (aiemmin EY 87 artiklassa) määritetyn valtiontuen edelly-

tykset. Muiden yhteisetuoksien ei voida sen sijaan katsoa lähtökohtaisesti harjoittavan EU:n valtiontukinäkökulmasta taloudellisena toimintana pidettävää toimintaa.

Yhteismetsien pääomatuloina pidettävien tulojen pääomaverokantaa alhaisempi verorasitus ehdotetaan säädettäväksi vähämerkitykselliseksi tueksi eli niin sanotuksi de minimis -tueksi komission 15 päivänä joulukuuta 2006 antaman asetuksen (EY) N:o 1998/2006, perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen, mukaisesti, jolloin tukea ei erikseen ilmoitettaisi komissiolle. De minimis -tuen kokonaismäärä ei saa ylittää tuensaajalla 200 000 euroa kolmen verovuoden jakson aikana. Enimmäismäärän ylityksessä asetusta ei voida soveltaa tukeen edes sen osuuden osalta, joka ei ylitä enimmäismäärää. Säännöstä sovellettaisiin myös muihin yhteisetuuksiin, jos niiden toimintaa olisi poikkeuksellisesti pidettävä EU:n valtiontukinäkökulmasta taloudellisena toimintana.

Esityksessä ehdotetaan tuloverolakiin lisättäväksi uusi 124 b §, jonka mukaan 55 §:n mukaisena metsävähennyksenä ja yhteisetuoksille pääomaverokantaa alhaisemman verokannan muodossa myönnettävä tuki ei voisi olla 200 000 euroa enempää verovuoden aikana. Tuensaajan saamiensa kaikkien de minimis -perusteisten tukien yhteismäärä ei saisi ylittää 200 000 euroa myöskään verovuoden sekä kahden edellisen verovuoden aikana. Valtiontuen määräksi katsottaisiin se määrä, joka ilman tukitoimenpidettä olisi määrätty veron määräksi, ja tosiasiallisesti määrätyn veron erotus. Tuen määrä olisi siten pääomatulon luonteisina tuloina pidettävien tulojen osalta jäljempänä ehdotetun pääomaverokannan ja yli 50 000 euron tulojen osalta korotetun pääomaverokannan sekä yhteisetuoksien verokannan erotuksen mukainen määrä. Metsävähennyksestä koskeva sääntely vastaisi tuloverolakiin väliaikaisesti lisätyssä 43 c §:ssä olevaa säännöstä, jonka voimassaolo päättyy joulukuun 31 päivänä 2011. Tuen myöntämisaikana pidettäisiin verotuksen valmistumisajankohtaa. Maatalouden harjoittajiin sovellettavan erityisen valtiontukisääntelyn vuoksi ehdotetaan säädettäväksi, että tällaista toimintaa harjoittavan muuhun kuin maatalouden harjoittami-

seen myönnetty de minimis -perusteinen tuki ei saa ylittää 192 500 euroa verovuoden ja kahden edellisen verovuoden aikana.

Pääomatulovero ja korkotulon lähdevero

Hallitusohjelman mukaan verotuksen sosiaalisen oikeudenmukaisuuden vahvistamiseksi ja veronmaksukyvyyn huomioon ottamiseksi pääomatulojen verokantaa nostetaan ja vero muutetaan progressiiviseksi. Sen mukaisesti esityksessä ehdotetaan, että tuloverolain 124 §:n 2 momentissa säädetty pääomatulojen tuloveroprosentti nostettaisiin 30 prosenttiin. Siltä osin kuin verovelvollisen verotettavan pääomatulon määrä ylittäisi 50 000 euroa, pääomatulon tuloveroprosentti olisi 32 prosenttia. Myös *korkotulon lähdeverosta annetun lain 6 §:ssä* säädettyä veron määrää ehdotetaan nostettavaksi hallitusohjelman mukaisesti nykyisestä 28 prosentista 30 prosenttiin. Uutta korkotulon lähdeveroprosenttia sovellettaisiin vuodelta 2012 ja sen jälkeiseltä ajalta kertyvään korkoon. Indeksihyvityksen katsottaisiin kertyvän sinä hetkenä, jolloin indeksihyvityksen laskentaperusteiden mukaiset ehdot täyttyvät.

Korkotulon lähdeverosta annetun lain 3 §:n mukaan korkotulon lähdeveroa on suoritettava velkakirjalain (622/1947) 34 §:ssä tarkoitettulle joukkovelka-kirjalainalle maksettusta korosta, jos laina on tarkoitettu yleisön merkittäväksi ja sitä koskeva esite on annettava Finanssivalvonnan tai muun Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi. Pykälän soveltamisalaa täsmennettäisiin niin, että korkotulon lähdeveroa on suoritettava myös Suomen valtion, Suomen Pankin ja suomalaisen kunnan ja kuntayhtymän liikkeeseen laskeman tai omavelkaisesti takaa-aman, yleisön merkittäväksi tarkoitetun joukkovelkakirjalainan korosta, vaikka joukkovelkakirjalainaa koskevaa esitettä ei olekaan julkistettava ja annettava arvopaperimarkkinaviranomaisen hyväksyttäväksi. Arvopaperimarkkinain 2 luvun 3 §:n 2 momentin mukaan, sellaisena kuin se on muutettuna laissa 448/2005, esitteen julkistamisvelvollisuus ei koske muita kuin oman pääoman ehtoisia arvopapereita, jotka on laskenut liikkeeseen Suomen valtio, Suomen Pankki,

suomalainen kunta ja kuntayhtymä eikä tällaisia arvopapereita, joista edellä mainittu yhteisö on antanut omavelkaisen takauksen. Täsmennys on tarpeen säännöksen saattamiseksi vastaamaan noudatettua lähdeverotuskäytäntöä.

Tuloverotuksessa huomioon otettavan alijäämähyvityksen määrä on sidoksissa pääomatulon tuloveroprosenttiin. Koska pääomatulojen vero määräytyisi jatkossa kahden eri veroprosentin mukaan, ehdotetaan alemman tuloveroprosentin nimeämistä laissa pääomatulon tuloveroprosentiksi ja ylemmän tuloveroprosentin nimeämistä pääomatulon korotetuksi tuloveroprosentiksi. Alijäämähyvitys määräytyisi pääomatulon tuloveroprosentin eli 30 prosentin verokannan mukaisesti. Erityistä alijäämähyvitystä koskevaa tuloverolain 131 a §:n 1 momenttia tarkistettaisiin siten, että nykyisen pääomatulojen tuloveroprosentin sijaan lainkohdassa käytettäisiin tuloverolain 124 §:n mukaista nimitystä pääomatulon tuloveroprosentti.

Osinkoverotus

Tuloverolain 33 b §:n 1 momentissa tarkoitettua muusta kuin julkisesti noteeratusta yhtiöstä saadun verovapaan osingon euromääräistä ylärajaa ehdotetaan hallitusohjelman mukaisesti alennettavaksi 60 000 euroon nykyisestä 90 000 eurosta. Verovapaan osan alentamisen ja pääomatuloverokannan noston seurauksena esimerkiksi 120 000 euron pääomatulo-osingosta maksettavan pääomatuloveron määrä olisi 12 600 euroa eli 10,5 prosenttia osingon verovapaa osa huomioon ottaen. Yhtiön maksaman yhteisöveron ja osakkaan maksaman osinkoveron yhteenlasketuksi verorasitukseksi tulisi 32,9 prosenttia, kun yhteisöverokanta olisi 25 prosenttia. Nykysäännösten mukaisesti laskettuna osakas maksaisi 120 000 euron pääomatulo-osingosta pääomatuloveroa 5 880 euroa eli 4,9 prosenttia ja osinkotulon kokonaisverorasitus olisi 29,6 prosenttia 26 prosentin yhteisöverokannalla.

Rajoitetusti verovelvolliset

Esityksessä ehdotetaan tuloverolain 124 §:n 2 momentissa säädetyn pääomatulo-

jen tuloveroprosentin korottamista 28 prosentista 30 prosenttiin ja 50 000 euroa ylittävien tulojen osalta 32 prosenttiin. Lisäksi esityksessä ehdotetaan yhteisön tuloveroprosentin alentamista yhdellä prosenttiyksiköllä 26 prosentista 25 prosenttiin. Edellisen johdosta *lähdeverolain* 7 §:n 2 kohtaa esitetään muutettavaksi siten, että lähdeveron määrä olisi 25 prosenttia rajoitetusti verovelvolliselle yhteisölle maksettavasta sellaisesta osinko-, korko- tai rojaltiltosta, joiden ei katsota kuuluvan lähdeverolain 15 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla rajoitetusti verovelvollisen yhteisön Suomessa olevaan kiinteään toimipaikkaan. Sääntelyä sovellettaisiin sekä Euroopan talousalueelle että sen ulkopuolelle sijoittautuneisiin Suomessa rajoitetusti verovelvollisiin yhteisöihin. Lähdeverolain 7 §:n 2 kohdan mukaan lähdeveron määrä olisi 25 prosenttia muusta sellaisesta lain 3 §:ssä tarkoitettusta, rajoitetusti verovelvolliselle yhteisölle maksettavasta suorituksesta, josta perittävän veron suuruudesta toisaalla ei toisin säädetä.

Lain 7 §:n 3 kohdassa säädetään lähdeveron suuruudeksi 19,5 prosenttia, kun osinko maksetaan Euroopan talousalueella sijaitsevalle, rajoitetusti verovelvolliselle yhteisölle lainkohdassa tarkemmin säädetty edellytykset täyttävän osakeomistuksen perusteella. Yhteisöjen tuloveroprosentin alennusta vastaava suhteellinen alennus ehdotetaan tehtäväksi myös kohdassa tarkoitettuun lähdeverokantaan alentamalla verokanta 18,75 prosenttiin.

Kansallisen pääomatuloveroprosentin muutoksen johdosta lähdeverolain 7 §:n 4 kohdan mukaan lähdeveron määrä olisi 30 prosenttia muulle rajoitetusti verovelvolliselle kuin 2 kohdassa tarkoitettulle rajoitetusti verovelvolliselle yhteisölle maksettavasta osingosta, korosta ja rojaltilta sekä vakuutus suorituksesta ja muusta suorituksesta, jota tuloverolain mukaan verotetaan pääomatulona.

Pykälän 1, 5 ja 6 kohtaan ei ehdoteta tehtäväksi muutoksia.

Edellä kohdassa 2.2 Yhteisö- ja pääomatuloverotus alaotsikon Pääomatulovero ja korkotulon lähdevero alla on esitetty perustelut pääomatulojen verokannan nostamiselle sekä veron muuttamiselle progressiiviseksi. Yleisten ja rajoitetusti verovelvollisten yhdenver-

taisen ja yhdenmukaisen kohtelun vuoksi ehdotetaan, että rajoitetusti verovelvollisten verotusmenettelyn mukaisessa järjestyksessä toimitettavassa pääomatulojen verotuksessa pääomatulojen tuloveroprosentti olisi 30 prosenttia. Siltä osin kuin rajoitetusti verovelvollisen verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä toimitettavassa verotuksessa veronalaisten pääomatulojen määrä ylittäisi 50 000 euroa, pääomatulon tuloveroprosentti olisi 32 prosenttia. *Lähdeverolain* 15 §:n 3 momentissa säädettyä, rajoitetusti verovelvollisen yhteisön tuloihin sovellettava yhteisön tuloverokantaa ehdotetaan alennettavaksi kansallisen yhteisöjen tuloveroprosentin alennusta vastaavasti yhdellä prosenttiyksiköllä 25 prosenttiin. Samoin muutos ehdotetaan tehtäväksi 15 §:n 3 momentissa säädettyyn verokantaan, jota sovelletaan 3 §:ssä tarkoitettuihin tuloihin, kun rajoitetusti verovelvollinen yhteisö on harjoittanut liikettä tai ammattia Suomessa olevasta kiinteästä toimipaikasta.

2.3 Asuntovelan korkovähennys

Hallitusohjelman mukaisesti vuokra- ja omistusasumisen verokohtelun yhtenäistämiseksi asuntolainojen korkojen vähennysoikeutta kavennetaan maltillisesti ja asteittain vaalikauden aikana.

Eri keinoja vuokra- ja omistusasumisen verokohtelun yhtenäistämiseksi on käsitelty muun muassa valtiovarainministeriön asettaman verotuksen kehittämistyöryhmän lopuraportissa (valtiovarainministeriön julkaisu 51/2010). Esillä on ollut esimerkiksi niin sanottu asuntotulon verottaminen sekä vuokratulon vapauttaminen pääomatuloverosta. Myös kyseinen työryhmä päätyi kuitenkin siihen, että toteuttamiskelpoisin keino omistus- ja vuokra-asumisen verokohtelun yhtenäistämiseksi on asuntovelkojen korkovähennysoikeuden rajoittaminen.

Esityksessä ehdotetaan asuntovelan korkovähennysoikeutta kavennettavaksi siten, että koroista olisi vähennyskelpoista 75 prosenttia. *Tuloverolain* 58 §:ään lisättäisiin uusi 2 momentti, jonka mukaan verovelvollisella olisi oikeus vähentää pääomatuloistaan 75 prosenttia velkojensa koroista, jos velka kohdistuu verovelvollisen tai hänen perheen-

sä vakituisen asunnon hankkimiseen tai peruskorjaukseen (*asuntovelka*). Sen johdosta asuntovelkaa koskeva säännös poistettaisiin 58 §:n 1 momentin 1 kohdasta. Uuden 2 momentin lisäyksen johdosta nykyiset 2—7 momentit siirtyisivät 3—8 momenteiksi.

Korkojen vähennysjärjestelmään ei esitetä muita muutoksia, eli vähennyskelpoinen osuus asuntovelan koroista vähennettäisiin ensisijaisesti pääomatuloista. Mikäli vähennyskelpoisten korkojen yhteismäärä on suurempi kuin veronalaiset pääomatulot, muodostuu pääomatulolajin alijäämä, jonka perusteella verovelvollisella olisi edelleen oikeus tehdä tuloverolain 131—134 §:ssä tarkoitettu alijäämähyvitys ansiotuloista menevästä verosta. Tuloverolain 131 §:n 3 ja 4 momentissa tarkoitettua ensiasunnon hankintaan otettua velan korkojen osalta alijäämähyvitys säilyisi kaksi prosenttiyksikköä pääomatulon tuloveroprosenttia korkeampana. Siltä osin kuin alijäämää ei ole otettu huomioon verosta tehtävänä vähennyksenä, se vahvistettaisiin kuten nykyisin pääomatulolajin tappioksi, joka vähennetään verovelvollisen seuraavan 10 verovuoden pääomatulosta sitä mukaa kun tuloa syntyy.

Korkoja vähennettäessä vähennettäisiin edelleen ensin muut kuin ensiasunnon hankintaan otettua velan korot. Alijäämähyvitystä laskettaessa tulonhankkimiskuluista, tappioista ja koroista muodostuneet osuudet alijäämästä otettaisiin nykyiseen tapaan huomioon samassa järjestyksessä kuin ne vähennetään pääomatuloista. Tuloverolain 60 §:n 2 momentissa oleva viittaus 58 §:n 6 momenttiin säilyisi samana, koska korkojen vähennysjärjestystä koskeva 58 §:n 5 momentti siirtyisi tässä esityksessä ehdotettuna mukaisesti 6 momentiksi.

Vähennysoikeuden muutoksen vaikutusten tasoittamiseksi vähennysoikeutta ehdotetaan kavennettavaksi asteittain. Tämän vuoksi tuloverolakiin ehdotetaan säädettäväksi väliaikainen 58 b §, jossa säädettäisiin asuntovelan korkojen vähennyskelpoisuudesta verovuosina 2012 ja 2013. Asuntovelan koroista olisi vähennyskelpoista 85 prosenttia verovuonna 2012 ja 80 prosenttia verovuonna 2013. Verovuodesta 2014 alkaen vähennyskelpoista olisi 58 §:n 2 momentin mukaisesti 75 prosenttia asuntovelan koroista.

Korkovähennysoikeuden rajoittaminen koskisi kaikkia verovelvollisten asuntovelkoja mukaan lukien 131 §:n 3 ja 4 momentissa tarkoitettua ensiasunnon hankintaan otettua velkaa riippumatta siitä, milloin velka on otettu.

2.4 Kotitalousvähennys

Hallitusohjelman mukaisesti *tuloverolain 127 a §:ää* ehdotetaan muutettavaksi siten, että kotitalousvähennyksen enimmäismäärä laskisi 3 000 eurosta 2 000 euroon.

Tämän lisäksi kotitalousvähennyksen perusteisiin ehdotetaan muutoksia. *Tuloverolain 127 b §:ää* ehdotetaan muutettavaksi siten, että verovelvollinen olisi oikeutettu vähentämään nykyisen 60 prosentin sijasta 45 prosenttia kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä ennakoperintälain (1118/1996) 25 §:ssä tarkoitettulle ennakoperintärekisteriin merkitylle tuloveronalaista toimintaa harjoittavalle maksetusta työkorvauksesta taikka tavanomaisesta kotitalous-, hoiva- ja hoitotyöstä tuloverolain 22 §:ssä tarkoitettulle yleishyödylliselle yhteisölle maksetusta työkorvauksesta.

Lain 127 b §:ää ehdotetaan lisäksi muutettavaksi siten, että verovelvollinen saa vähentää kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä maksamastaan palkasta 15 prosenttia nykyisen 30 prosentin sijaan. Työn perusteella maksamansa työnantajan sosiaaliturvamaksun, pakollisen työeläkemaksun, tapaturmavakuutusmaksun, työttömyysvakuutusmaksun ja ryhmähenkivakuutusmaksun verovelvollinen olisi oikeutettu vähentämään nykyisen mukaisesti täysimääräisesti.

Vähennykseen oikeuttavaan työhön ei esitetä muutoksia, joten nykyiseen tapaan kotitalousvähennykseen oikeuttaisi tavanomainen kotitalous-, hoiva tai hoitotyö sekä asunnon tai vapaa-ajan asunnon kunnossapito- tai perusparannustyö.

Verohallinnon tietojen mukaan verovuonna 2009 kotitalousvähennys myönnettiin noin 366 000 verovelvolliselle ja vähennysten yhteismäärä oli noin 391 miljoonaa euroa. Keskimääräinen vähennys oli noin 1 100 euroa. Asunnon kunnossapitoon ja perusparannukseen kohdistui noin 81,0 prosenttia vähennyksen oikeuttavien kustannusten yhteismää-

rästä. Hoiva- ja hoitotyöhön kohdistui noin 3,0 prosenttia kustannusten yhteismäärästä ja kotitaloustyöhön 16,0 prosenttia kustannusten yhteismäärästä.

2.5 Lahjoitusvähennys

Esityksessä ehdotetaan hallitusohjelman mukaisesti, että määräaikaiseksi tarkoitettun luonnollisen henkilön lahjoitusvähennyksen voimassaoloaikaa jatkettaisiin vuodella. Näin ollen luonnollinen henkilö ja kuolinpesä saisivat vielä vuodelta 2012 toimitettavassa verotuksessa vähentää ansiotulostaan yliopistolle tai korkeakoululle tiedettä tai taidetta edistävään tarkoitukseen tekemänsä vähintään 850 ja enintään 250 000 euron rahalahjoituksen.

Kyse ei olisi verovelvollisen tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneiden menojen vähentämisestä, vaan erityisesti yliopistouudistukseen liittyvästä kannusteesta yliopistojen yksityisen rahoituksen lisäämiseksi. Tuloverolain 118 §:n 2 momentin mukaan ansiotulolajin tappiolla tarkoitetaan sitä määrää, jolla verovelvollisen ansiotulojen hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneiden vähennysten yhteismäärä verovuonna ylittää hänen veronalaisten ansiotulojensa määrän. Koska kyse ei ole tuloverolain 118 §:n 2 momentin tarkoittamasta vähennyksestä, lahjoitusvähennystä ei otettaisi huomioon ansiotulolajin tappiota laskettaessa. Luonnollisen henkilön lahjoitusvähennys tehtäisiin verovelvollisen puhtaasta ansiotulosta valtion- ja kunnallis-verotuksessa.

Lain voimassaoloa jatkettaisiin muuttamalla tuloverolain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (1415/2010) voimaantulosäännöstä.

Vastaavasti muutettaisiin verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (1416/2010) voimaantulosäännöstä. Meno- ja vähennystietoja koskevasta sivullisen yleisestä tiedonantovelvollisuudesta säädetään verotusmenettelystä annetun lain 16 §:ssä. Lahjoitusvähennystä säädettyä pykälään lisättiin väliaikaisesti säännös, jonka mukaan yliopiston ja korkeakoulun on toimitettava tieto Verohallinnolle, jos se on saanut tuloverolain 98 a §:ssä vähennyskelpoiseksi säädetyn lahjoituksen. Jot-

ta tarvittavat tiedot tulisivat toimitetuksi myös ensi vuonna, verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (947/2008) voimaantulosäännöstä muutettaisiin siten, että säännös koskee myös vuonna 2012 annettavia tietoja.

2.6 Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Tuloverolain 93 §:n 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että säännöksessä viitattaisiin lain 72 §:n 4 momenttiin nykyisen 3 momentin asemesta. Säännösviittaus on muodostunut virheelliseksi, kun tuloverolain 72 §:n entinen 3 momentti siirrettiin 4 momentiksi lailla 946/2008.

2.7 Kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain mukaiset etuudet

Hallitusohjelman mukaan kemera-tukien verovapaus poistetaan. Tukien verovapautta koskeva säännös ehdotetaan kumottavaksi sekä tuloverolaista että kestävän metsätalouden rahoituslaista. Kumottavia lainkohtia olisivat *tuloverolain 53 §:n 7 kohta*, joka lisättiin tuloverolakiin lailla 545/2007 ja jonka oli tarkoitus tulla voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana, sekä *kestävän metsätalouden rahoituslain 34 §*. Kemera-tukia käsiteltäisiin siten verotuksessa vastaavalla tavalla kuin yritystukia yleensäkin, eli tuki olisi veronalaista tuloa ja tulon hankkimisesta aiheutuneet menot olisivat verotuksessa vähennyskelpoisia myös siltä osin kuin niihin on saatu tukea.

2.8 Ulkomailta tulevan palkansaajan lähdevero

Lain soveltamisen piiriin ovat kuuluneet henkilöt, jotka tulevat ulkomailta ja joilla on erityisasiantuntemusta, toimivat opettajina suomalaisessa ylemmässä oppilaitoksessa taikka harjoittavat tieteellistä tutkimusta. Koska on edelleen tärkeää kannustaa henkilöitä, joilla on erityistietoa ja -taitoa, tulemaan Suomeen, lain voimaantulosäännöstä koskevaa 12 §:n 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että lakia sovellettaisiin

myös vuosina 2012—2015 alkavaan työskentelyyn.

2.9 Eräät verotililain määräajat

Esityksessä ehdotetaan *verotililain* 8 §:ää muutettavaksi niin, että verovelvollisen, jonka kohdekausi on kalenterivuosi, olisi annettava arvonnlisäveroa koskeva kausiveroilmoitus viimeistään kohdekautta seuraavan helmikuun viimeisenä päivänä nykyisen helmikuun 28 päivän asemesta. Muutos yhtenäistäisi esimerkiksi maatalouden tuloveroilmoituksen ja arvonnlisäveroa koskevan kausiveroilmoituksen määräajat ja se pidentäisi kausiveroilmoituksen antamisaikaa karkausvuonna, jolloin helmikuussa on 29 päivää. Velvoitteen eräänymistä koskevaa verotililain 11 §:n säännöstä muutettaisiin vastaavasti. Lisäksi verotililain 8 §:ää muutettaisiin siten, että kalenterivuodelta annettava, postitse saapunut kausiveroilmoitus katsotaan oikeaan aikaan annetuksi, jos se on saapunut Verohallinnolle viimeistään seitsemäntenä päivänä helmikuun viimeisestä päivästä. Kalenterivuodelta annettavan ilmoituksen määräpäivä olisi helmikuun viimeinen päivä, mutta muutoksen johdosta kausiveroilmoitus voitaisiin postittaa vielä määräpäivänä samanaikaisesti samaan aikaan annettavan tuloveroilmoituksen kanssa.

2.10 Kehitysalueelle tehtävien investointien korotetut poistot

Lain soveltamisajan jatkaminen

Kehitysalueelle tehtävien investointien edistämiseksi veronhuojennusta ehdotetaan jatkettavaksi edelleen niin, että kehitysalueilla toimivat pienet ja keskisuuret yritykset saisivat tehdä korotetut poistot myös verovuosi- na 2012 ja 2013 tekemistään investoinneista. Lain soveltamisalan piiriin kuuluvien yritysten toimiala- ja kokorajoitukset pysyisivät ennallaan.

Euroopan unionin valtiontukisääntely

Euroopan unionin valtiontukea koskevat säännökset perustuvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä

SEUT, 107—109 artiklaan. Lisäksi on eräiden alojen tukia koskevia erityissäännöksiä. SEUT 107 artiklan mukaan valtiontuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosi- malla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille. Tällainen EU- oikeuden vastainen tukitoimi voi olla esi- merkiksi yrityksille myönnettävä veron- huojennus.

Tässä laissa tarkoitettu verotuki on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuki. Korotettujen poistojen osalta on kyse verotus- toimenpiteistä, jotka ovat erityisiä tai vali- koivia siinä suhteessa, että ne suosivat tietyil- le alueille sijoittuneita pieniä ja keskisuuria yrityksiä ja siten muodostavat poikkeuksen yleisesti sovellettavasta verojärjestelmästä.

Komissio on 6 päivänä elokuuta 2008 an- tanut asetuksen N:o 800/2008 tiettyjen tuki- muotojen toteamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti, jäljempänä *yleinen ryh- mäpoikkeusasetus*. Yleisen ryhmäpoikkeus- asetuksen mukaan pienten ja keskisuurten yritysten investointien tukemiseksi annettava tuki katsotaan yhteismarkkinoille yhteenso- pivaksi tueksi, eikä siihen sovelleta SEUT 108 artiklan 3 kohdassa (aiempi perustamis- sopimuksen 88 artiklan 3 kohta) tarkoitettua valtiontuki-ilmoitusta, mikäli tukiohjelmat ja niiden perusteella myönnettävät yksittäiset tuet täyttävät kaikki asetuksessa säädetyt edellytykset. Lisäksi edellytetään, että ohjel- ma sisältää nimenomaisen viittauksen ylei- seen ryhmäpoikkeusasetukseen siten, että siinä mainitaan ryhmäpoikkeusasetuksen ni- mi ja viite ohjelman julkaisemisesta Euroop- pan unionin virallisessa lehdessä.

Mainitunlaisena tukena pidetään pk- yritysten investointeihin kohdistuvaa tukea, mikäli tuki-intensiteetti, eli tuen määrä suh- teessa investoinnin arvoon, pienen yrityksen kohdalla ei ylitä 20 prosenttia ja keskisuuren yrityksen osalta 10 prosenttia. Tuki- intensiteetti määritetään tuen maksimimää- räksi suhteessa tukihankkeen hyväksytyihin kustannuksiin.

Yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa edel- lytetään lisäksi, ettei asetuksen tarkoittama tuki saa kasautua minkään muun tämän ase- tuksen nojalla poikkeuksen saaneen tuen eikä komission asetuksessa (EY) N:o 1998/2006

säädetyt edellytykset täyttävän vähämerkkisyyden tuen eikä muun samojen tukikelpoisten kustannusten kattamiseen myönnettävän yhteisön rahoituksen kanssa, jos kasautuminen aiheuttaisi kyseiseen tukeen asetuksen nojalla sovellettavan tuki-intensiteetin tai tukimäärän ylittymisen.

Esityksessä jatkettavaksi ehdotetun tukiohjelman tuki-intensiteetin suuruudeksi on arvioitu noin 0,5 prosenttia. Korotetun poistioikeuden käytöstä aiheutuva arvioitu verotuen määrä otettaisiin huomioon muun tuen tasoa harkittaessa siten, että tukien kokonaismäärä ei ylitä sallittua enimmäismäärää.

Johtuen Euroopan unionin perustamissopimusten uudistamisesta 5 §:n 3 kohdan viittaus perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohtaan ehdotetaan korvattavaksi viittauksella Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohtaan.

Kun asetuksen nojalla poikkeuksen saanut tukiohjelma tulee voimaan, jäsenvaltion on toimitettava komissiolle 20 päivän kuluessa yhteenveto kyseistä tukitoimenpidettä koskevista tiedoista. Tiedot julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja komission verkkosivuilla. Lisäksi asetuksessa edellytetään, että jäsenvaltion on julkaistava internetissä kyseisen tukiohjelman koko teksti. Tekstin on oltava saatavilla internetissä koko sen ajan, jonka kyseinen tukitoimenpide on voimassa.

Lakiviittauksen muutos

Lain soveltamisalaan kuuluvan kehitysalueen määrittämiseksi 1 §:n 2 momentissa viitataan alueiden kehittämislakiin (602/2002). Laki on kumottu alueiden kehittämisestä annetulla lailla (1651/2009), joten momentissa viitattaisiin uudistettuun lakiin.

2.11 Veronsaajaryhmien jako-osuudet yhteisöveron tuotoista

Hallitusohjelman mukaan veromuutoksista kuntien tuloihin aiheutuvat muutokset kompensoidaan täysimääräisesti. Tämän johdosta yhteisöverokannan alentamisen kuntien verotuloja pienentävä vaikutus ehdotetaan kompensoitavaksi korottamalla kuntien osuutta yhteisöveron tuotosta 0,88 prosenttiyksiköllä

ja alentamalla valtion osuutta vastaavasti. Kuntien jako-osuutta korotettaisiin 21,99 prosentista 22,87 prosenttiin ja valtion jako-osuutta alennettaisiin 76,26 prosentista 75,38 prosenttiin.

Hallitusohjelman mukaan kuntien kykyä selvitä tehtävistään ja velvoitteistaan omalla verorahoituksella edistetään korottamalla kuntien yhteisön jako-osuutta väliaikaisesti viidellä prosenttiyksiköllä verovuosiksi 2012 ja 2013. Lisäksi seurakuntien yhteiskunnallisten tehtävien aiheuttamien velvoitteiden korvaaminen selvitetään vuoden 2011 aikana. Myös seurakuntien jako-osuutta ehdotetaan korotettavaksi väliaikaisesti 0,4 prosenttiyksiköllä. Kuntien jako-osuutta ehdotetaan korotettavaksi 22,87 prosentista 27,87 prosenttiin, seurakuntien jako-osuutta 1,75 prosentista 2,15 prosenttiin ja valtion jako-osuutta vastaavasti alennettavaksi 75,38 prosentista 69,98 prosenttiin verovuosille 2012 ja 2013.

Verontilityslain 12 §:n 2 momentissa säädetään kunnille ja seurakunnille tuleviin yhteisöveroihin lisättävistä tuloverolain 21 ja 22 §:ssä tarkoitetuista veroista. Osuuksiin ehdotetaan tehtäväksi jako-osuusmuutoksia vastaavat muutokset. Tällöin ainoastaan kunnille ja seurakunnille verovelvollisten yhteisöjen verot jaetaan siten, että kuntien osuus on 92,8920 prosenttia ja seurakuntien osuus 7,1080 prosenttia.

Tuloverolain 124 §:n 3 momentissa säädetään osittain verovapaan yhteisön, tiekunnan ja yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentista sekä yhteisön ja yhteisetuuden tuloveroprosentista. Ehdotetun jako-osuusmuutoksen vuoksi esityksessä ehdotettuja tuloveroprosentteja esitetään väliaikaisesti muutettavaksi siten, että kunnille ja seurakunnille verovelvollisten yhteisöjen tuloveroprosenttia korotettaisiin 6,1550 prosentista 7,5050 prosenttiin ja ainoastaan kunnille verovelvollisten yhteisöjen tuloveroprosenttia korotettaisiin 5,7175 prosentista 6,9675 prosenttiin.

Jako-osuuksien väliaikaisista muutoksista säädettäisiin verontilityslakiin lisättävässä 12 a §:ssä ja tuloveroprosenttien muutoksista tuloverolakiin lisättävässä 124 a §:ssä.

3 Esityksen vaikutukset

Esitykseen sisältyy sekä verotuottoja lisääviä että niitä vähentäviä muutosesityksiä. Vuonna 2014, kun esityksen mukaiset ehdotukset ovat täysimääräisinä voimassa, esityksessä ehdotettavien veronkevennysten ja -korotusten arvioidaan vähentävän valtion ansiotuloveron tuottoa noin 299 miljoonalla eurolla ja kunnallisveron tuottoa noin 236 miljoonalla eurolla sekä yhteisöveron tuottoa noin 211 miljoonalla eurolla vuositasolla. Esityksessä ehdotettavien veronkevennysten ja -korotusten arvioidaan lisäävän pääomatuloveron tuottoa noin 260 miljoonalla eurolla ja korkotulon lähdeveron tuottoa noin 20 miljoonalla eurolla vuositasolla.

Vuonna 2014, kun esityksen mukaiset ehdotukset ovat täysimääräisinä voimassa, veronkevennysten ja -korotusten yhteisvaikutuksena ja huomioiden yhteisöverokannan alentamisen kompensatio yhteisöveron jako-osuuksien kautta, valtion verotulojen arvioidaan vähentyvän yhteensä noin 225 miljoonalla eurolla, kuntien verotulojen vähentyvän noin 237 miljoonalla eurolla, seurakuntien verotulojen vähentyvän noin 20 miljoonalla eurolla ja sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun tuoton arvioidaan vähentyvän noin 15 miljoonalla eurolla vuositasolla. Edellä mainitut tekijät huomioiden vuonna 2012 valtion verotulojen arvioidaan vähentyvän yhteensä noin 253 miljoonalla eurolla, kuntien verotulojen vähentyvän noin 263 miljoonalla eurolla, seurakuntien verotulojen vähentyvän noin 21 miljoonalla eurolla ja sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun tuoton arvioidaan vähentyvän noin 16 miljoonalla eurolla vuositasolla.

Lisäksi kuntien yhteisöveron jako-osuuden väliaikaisen korotuksen arvioidaan lisäävän kuntien verotuloja vuositasolla noin 260 miljoonaa euroa ja seurakuntien verotuloja vuositasolla noin 20 miljoonaa ja vähentävän vastaavasti valtion verotuloja. Yhteisöveron jako-osuuden väliaikainen muutos mukaan lukien valtion verotulojen arvioidaan vähenävän vuonna 2012 noin 533 miljoonalla eurolla, kuntien noin 3 miljoonalla eurolla ja seurakuntien noin 1 miljoonalla eurolla.

3.1 Ansiotulojen verotus

Valtion progressiiviseen ansiotulojen verosteikkoon, työtulovähennykseen ja perusvähennykseen ehdotettavat muutokset alentaisivat tuloverojen tuottoa yhteensä arviolta noin 800 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus olisi noin 415 miljoonaa, kuntien noin 342 miljoonaa, seurakuntien noin 21 miljoonaa ja Kansaneläkelaitoksen osuus noin 22 miljoonaa euroa.

Työn verotus

Inflaation ja ansiotason nousun verotusta kiristävää vaikutusta kompensoitaisiin noin 400 miljoonalla eurolla. Lisäksi pieniä ansiotuloja saavien verotuksen keventäminen työtulovähennyksestä kasvattamalla alentaisi tuloverojen tuottoa 200 miljoonalla eurolla.

Ehdotetun ansiotulon tuloveroasteikon muutoksen arvioidaan vähentävän tuloverojen tuottoa vuositasolla noin 250 miljoonalla eurolla vuoden 2011 veroperusteiden mukaiseen tuottoon verrattuna. Tästä valtion osuus olisi 210 miljoonaa euroa, kuntien osuus 36 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus noin 2 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus noin 2 miljoonaa euroa.

Työtulovähennyksen kasvattaminen alentaisi tuloverojen tuottoa vuositasolla arviolta noin 350 miljoonaa euroa, josta valtion osuus olisi 205 miljoonaa euroa, kuntien osuus 129 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus 8 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 8 miljoonaa euroa.

Perusvähennyksen kasvattaminen

Perusvähennyksen kasvattaminen alentaisi verotuottoja vuositasolla arviolta noin 200 miljoonaa euroa, josta 177 miljoonaa kohdistuisi kunnallisveroon, 11 miljoonaa kirkollisveroon ja 12 miljoonaa sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun tuottoon.

Perusvähennyksen korottaminen keventäisi pienituloisten verotusta vajaalla 160 eurolla vuodessa. Verotus kevenisi palkkatulon saajilla suunnilleen tulovälillä 5 500—22 000, päivärahatulon saajilla suunnilleen tulovälillä 2 500—17 000 ja eläketulon saajilla suunnilleen tulovälillä 10 000—19 000.

Seuraavaan taulukkoon on koottu tulovero-perusteisiin tässä esityksessä valtion progressiiviseen tuloveroasteikkoon, työtulovähennykseen ja perusvähennykseen tehtyjen muutosehdotusten yhteisvaikutukset eri tulo-tasoilla olevien, alle 53-vuotiaiden palkansaajien veroasteisiin. Taulukon luvuissa on mukana valtion tulovero, keskimääräinen kunnallisvero, keskimääräinen kirkollisvero, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu ja päivärahamaksu sekä työntekijän työeläke-vakuutusmaksu ja palkansaajan työttömyys-

vakuutusmaksu. Laskelmassa on käytetty vuoden 2011 keskimääräisiä kunnallis- ja kirkollisveroprosentteja sekä palkansaajamaksuja. Kun otetaan huomioon ansiotason nousu, palkkatulon veroaste pysyisi keskimäärin suunnilleen vuoden 2011 tasolla. Lisäksi pienten ansiotulojen verotuksen keventämiseksi ehdotettu työtulovähennyksen ja perusvähennyksen kasvattaminen keventäisi pienituloisten palkansaajien verotusta enimmillään runsaalla 2 prosenttiyksiköllä.

Palkkatulon veroaste, %				
Palkkatulo, euroa vuodessa	Vuoden 2011 perusteet	Vuoden 2012 perusteet	Muutos %-yksikköä	Veron muutos euroa/vuosi
5 000	6,12	6,12	0	0
10 000	10,37	8,05	-2,32	-232
20 000	19,38	17,92	-1,46	-292
30 000	25,70	24,80	-0,90	-270
40 000	30,44	29,77	-0,67	-268
50 000	34,06	33,41	-0,65	-325
60 000	36,52	35,99	-0,53	-318
70 000	38,28	37,82	-0,46	-322
80 000	40,27	39,65	-0,62	-496
90 000	42,11	41,56	-0,55	-495
100 000	43,47	43,02	-0,45	-450
110 000	44,49	44,18	-0,31	-341
120 000	45,33	45,05	-0,28	-336

3.2 Yhteisö- ja pääomatuloverotus

Yhteisön ja yhteisetuuden tulovero

Yhteisön tuloveroprosentin alentaminen 26 prosentista 25 prosenttiin vähentäisi yhteisöveron tuottoa vuositasolla arviolta noin 208 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus olisi 158 miljoonaa euroa, kuntien 46 miljoonaa euroa ja seurakuntien 4 miljoonaa euroa.

Yhteisetuuksien tuloveroprosentin korottaminen 26 prosentista 28 prosenttiin lisäisi yhteisetuuksien tuloverotuottoa arviolta vajaalla puolella miljoonalla eurolla.

Pääomatulovero ja korkotulon lähdevero

Pääomatulon veroprosenttiin ehdotettavien muutosten arvioidaan lisäävän tuloverojen

tuottoa vuositasolla yhteensä noin 135 miljoonaa euroa. Veroprosentin korottaminen 28 prosentista 30 prosenttiin lisäisi tuloverojen tuottoa vuositasolla yhteensä noin 90 miljoonaa euroa. Pääomatuloveron tuotto lisääntyisi arviolta noin 133 miljoonalla eurolla. Pääomaverokannan korottaminen 30 prosenttiin kasvattaisi alijäämähyvitystä, joka on sidoksissa pääomaveroprosenttiin. Tämä alentaisi ansiotuloverojen tuottoa noin 43 miljoonalla eurolla, josta valtion ansiotuloveroon kohdistuisi 21 miljoonaa, kunnallisveroon 20 miljoonaa, kirkollisveroon 1 miljoonaa ja sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun tuottoon 1 miljoonaa euroa. Pääomaveroprosentin korottaminen 32 prosenttiin pääomatulojen 50 000 euroa ylittävältä osalta lisäisi pääomatuloveron tuottoa arviolta noin 45 miljoonaa euroa vuodessa.

Verotettavaa pääomatuloa oli vuonna 2009 Verohallinnon tietojen mukaan yhteensä noin 5 miljardia euroa noin 895 000 henkilöllä. Yli 50 000 euroa verotettavaa pääomatuloa oli yhteensä noin 2 miljardia euroa noin 20 000 henkilöllä. Suuria pääomatuloja ovat tyypillisesti luovutusvoitot sekä osinkotulot. Pääomatuloveroa maksoi noin 860 000 henkilöä. Pääomatulon tuloveroprosentin korottaminen 28 prosentista 30 prosenttiin kohdistuisi kaikkiin pääomatuloveron maksajiin. Vuoden 2009 tietojen perusteella pääomatulon korotettu tuloveroprosentti kohdistuisi noin 40 prosenttiin verotettavista pääomatuloista ja noin 2 prosenttiin niiden saajista.

Korkotulon lähdeveroprosentin korottamisen arvioidaan lisäävän korkotulon lähdeveron tuottoa vuositasolla noin 20 miljoonalla eurolla.

Esitetyt vaikutusarviot ovat staattisia, eikä niissä ole otettu huomioon käyttäytymisvaikutuksia, joiden vuoksi verotuottoa lisäävä vaikutus saattaa jäädä tässä arvioitua pienemmäksi.

Osinkoverotus

Muusta kuin julkisesti noteeratusta yhtiöstä saadun verovapaan osingon euromääräisen ylärajan alentamisen arvioidaan lisäävän tuloverojen tuottoa vuositasolla noin 50 miljoonalla eurolla. Pääomatuloveron tuotto lisääntyisi vajaalla 50 miljoonalla eurolla. Veronalaisen pääomatulon määrän kasvaminen pienentäisi alijäämähyvitystä, mikä lisäisi ansiotuloverojen tuottoa noin 1 miljoonalla eurolla vuositasolla. Esitetyt vaikutusarviot ovat staattisia, eikä niissä ole otettu huomioon käyttäytymisvaikutuksia, joiden vuoksi verotuottoa lisäävä vaikutus saattaa jäädä tässä arvioitua pienemmäksi.

Julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatuun osinkoon kohdistuisi yhtiön tasolla yhtä prosenttiyksikköä alhaisempi verotus kuin nykyisin. Osingonsaajan tasolla verorasitus sen sijaan nousisi hieman nykyisestä. Muutosten seurauksena noteeratusta yhtiöstä saatuun osinkoon kohdistuisi 40,75 prosentin verotus nykyisen 40,50 prosentin sijaan. Jos osingonsaajan verotettavan pääomatulon määrä ylittää 50 000 euroa, osingon verorasitus olisi ylittävältä osin 41,80 prosenttia johtuen pää-

omatuloverotukseen ehdotetusta progressiivisuudesta.

Noteeraamattomasta yhtiöstä saatu osinko olisi osingonsaajalle verovapaata tuloa osakkeiden matemaattiselle arvolle lasketun yhdeksän prosentin vuotuisen tuoton määrään asti, kuitenkin enintään 60 000 euroon saakka. Tältä osin osinkoon kohdistuva verorasitus alenisi yhdellä prosenttiyksiköllä johtuen yhteisöverokantaan ehdotetusta muutoksesta. Jos edellä mainittu vuotuisen tuoton määrä ylittää 60 000 euroa, siihen kohdistuisi 40,75 prosentin verorasitus saajan verotettavan pääomatulon ollessa enintään 50 000 euroa ja 41,80 prosentin verorasitus siltä osin kuin saajan verotettava pääomatulo ylittää 50 000 euroa. Nykyisin pääomatulona verotettavaan osinkoon kohdistuu 40,50 prosentin verorasitus yhtiön ja osakkaan maksamat verot yhteenlaskettuna. Niillä osingonsaajilla, joilla vuotuisen tuoton määrä on ollut 60 000 ja 90 000 euron välissä ja jotka ovat nykyjärjestelmässä saaneet osingon verovapaana tulona, verotus kiristyisi kuitenkin enemmän. Tämä johtuu verovapaan osingon euromääräisen rajan alentamisesta 90 000 eurosta 60 000 euroon, jolloin osinkoon kohdistuisi tällä välillä pelkän nykyisen yhteisöverokannan sijaan 40,75 tai 41,80 prosentin verorasitus saajan verotettavan pääomatulon määrästä riippuen.

Siltä osin kuin noteeraamattomasta yhtiöstä saatu osinko on saajan ansiotuloa, osinkoon kohdistuva verorasitus kevenisi lievästi johtuen yhteisöverokantaan ehdotetusta yhden prosenttiyksikön alennuksesta. Lisäksi esityksessä ehdotetut ansiotulojen kevennykset keventävät ansiotulo-osingon verotusta.

Rajoitetusti verovelvolliset

Esityksessä ehdotettujen lähdeverolaissa säädettyjen lähdeverokantojen muutokset koskevat lähinnä sellaisia rajoitetusti verovelvollisia, joiden asuinvaltion kanssa Suomella ei ole kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskevaa sopimusta. Maksajan rajoitetusti verovelvollisille maksamista suorituksista Verohallinnolle antamien vuosilmoitus-tietojen mukaan ei-verosopimusmaissa asuville rajoitetusti verovelvollisille on vuonna 2010 maksettu mui-

den kuin hallintarekisteröityjen osakkeiden perusteella osinkoja yhteensä noin 10 miljoonaa euroa, joista pidätetyn lähdeveron määrä on ollut yhteensä noin 2,8 miljoonaa euroa. Vuonna 2009 vastaavien osinkosuoritusten bruttomäärä on ollut noin 9,4 miljoonaa euroa, josta pidätetyn lähdeveron määrä on ollut noin 2,6 miljoonaa euroa. Vuonna 2010 on ei-verosopimusmaihiin maksettu lähdeveronalaista korkotuloa yhteensä noin 2,7 miljoonaa euroa, josta pidätetyn lähdeveron määrä on ollut noin 700 000 euroa. Vuonna 2009 vastaavien korkosuoritusten bruttomäärä on ollut noin 3,9 miljoonaa euroa, josta on pidätetty lähdeveroa yhteensä noin 1,1 miljoonaa euroa. Vuosina 2009 ja 2010 ei-verosopimusmaihiin maksettujen lähdeveronalaisten rojaltien määrä on ollut joitakin kymmeniä tuhansia euroja, joista perittyjen lähdeverojen määrä ei ole merkittävä. Lähdeverokantojen muutoksella voidaan arvioida olevan edellä mainitun perusteella enintään muutaman sadantuhannen euron vaikutus verotuottoihin.

3.3 Asuntovelan korkovähennys

Nykyiseen korkotasoon perustuvan staattisen laskelman mukaan asuntovelan korkovähennysoikeuden rajaamisen 75 prosenttiin arvioidaan lisäävän tuloverojen tuottoa vuositasona noin 160 miljoonaa euroa vuonna 2014, kun muutos on täysimääräisesti voimassa. Siirtymäaikana vähennyksen rajaamisen arvioidaan lisäävän tuloverojen tuottoa vuonna 2013 noin 130 miljoonalla eurolla, ja vuonna 2012 noin 100 miljoonalla eurolla vuositasona. Tästä noin 8 miljoonaa kohdistuisi pääomatuloveroon, 44 miljoonaa valtion progressiiviseen tuloveroon, 43 miljoonaa kunnallisveroon, 2 miljoonaa kirkollisveroon ja 3 miljoonaa sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksuun.

Esimerkiksi vuonna 2012 henkilöllä, joka ottaisi 100 000 euron asuntolainan 3 prosentin korolla, korkovähennysoikeuden rajaaminen nykyisestä 85 prosenttiin pienentäisi korkovähennystä noin 135 eurolla. Muutoksen tultua täysimääräisesti voimaan vuonna 2014, henkilöllä, joka ottaisi 100 000 euron asuntolainan 3 prosentin korolla, korkovähennysoikeuden rajaaminen nykyisestä 75

prosenttiin pienentäisi korkovähennystä noin 225 eurolla.

Kotitaloustyypeistä vähennysoikeuden rajaamisen verotuottovaikutuksesta noin 25 prosenttia kohdistuisi kahden aikuisen lapsenomille perheille, noin 50 prosenttia kahden aikuisen lapsiperheille, vajaat 15 prosenttia yksinasuville, vajaat 5 prosenttia yksinhuoltajille ja runsaat 5 prosenttia muille kotitalouksille. Ikäryhmistä vaikutus kohdistuisi eniten 30—50 vuotiaisiin.

3.4 Kotitalousvähennys

Kotitalousvähennyksen enimmäismäärän ja vähennyksen oikeuttavan osuuden alentaminen arvioidaan lisäävän verotuottoja noin 150 miljoonaa euroa vuositasona. Tästä 17 miljoonaa kohdistuisi pääomatuloveroon, 68 miljoonaa valtion progressiiviseen tuloveroon, 58 miljoonaa kunnallisveroon, 3 miljoonaa kirkollisveroon ja 4 miljoonaa sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksuun. Arviolta noin 80 prosenttia kotitalousvähennyksestä on kohdistunut remonttityöhön. Esitys saattaa vähentää kotitalousvähennyksen piiriin kuuluvien palvelujen käyttöä nykyisestä jonkin verran, mutta kotitalousvähennyksellä voidaan arvioida olevan muutoksen jälkeenkkin hyvä työllisyyttä edistävä ja harmaata taloutta torjuva vaikutus.

3.5 Lahjoitusvähennys

Lahjoitusvähennyksen määrääjän jatkaminen alentaisi verotuottoja vuonna 2011 vajaalla miljoonalla eurolla. Vuonna 2009 noin 300 luonnollista henkilöä teki vähennyskelpoisen lahjoituksen, ja lahjoitusten yhteismäärä oli noin 3,7 miljoonaa euroa. Lahjoitusvähennyksen määräaikaisuus on kannustanut tekemään lahjoituksia juuri kyseisinä vuosina. Näin ollen voidaan olettaa, että vähennyksen verotuottoja alentava vaikutus on enintään aikaisempien vuosien suuruinen tai jäisi hieman sen alle.

3.6 Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Koska kyseessä on lain tekninen muutos, sillä ei olisi taloudellisia vaikutuksia.

3.7 Kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain mukaiset etuudet

Kestävän metsätalouden rahoituslain nojalla myönnetyn tuen määrä on vuosittain noin 80 miljoonaa euroa. Suurimpaan osaan saadusta tuesta kohdistuu menoja, jotka tuen verovapauden poistamisen myötä tulisivat verotuksessa vähennyskelpoisiksi. Tukea vastaavien menojen vähennyskelpoisuus huomioon ottaen tuen verovapauden poistamisen arvioidaan lisäävän pääomaverotuloja muutamalla miljoonalla eurolla.

3.8 Ulkomailta tulevan palkansaajan lähdevero

Koska ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverojärjestelmä koskee vain pienehköä henkilöryhmää, ehdotetun muutoksen julkistaloudelliset vaikutukset jäisivät vähäisiksi. Normaaliin ansiotuloverotukseen verrattuna verotulot jäisivät arviolta noin 5 miljoonaa euroa pienemmiksi. Vaikutus tulisi voimaan asteittain ja vuonna 2012 verotuotot vähenisivät runsaalla miljoonalla eurolla.

Esityksellä ei ole merkittäviä hallinnollisia vaikutuksia.

3.9 Eräät verotililain määrääjät

Verotililain määräaikojen muutokset yksinkertaistaisivat menettelyjä ja helpottaisivat ilmoittamisvelvollisuuden täyttämistä etenkin niillä verovelvollisilla, joiden on annettava alkutuotannon tuloveroilmoitus helmikuun lopussa, koska tuloveroilmoitus ja kausiveroilmoitus voitaisiin antaa samanaikaisesti.

Muutoksilla ei olisi merkittäviä taloudellisia vaikutuksia.

3.10 Kehitysalueelle tehtävien investointien korotetut poistot

Vaikutus verotuottoon

Verohallinnosta saatujen tietojen mukaan kehitysalueille tehtävien investointien korotettuja poistoja vähennettiin verotuksessa vuonna 2007 noin 18,2 miljoonaa euroa, vuonna 2008 noin 5,3 miljoonaa euroa ja vuonna 2009 noin 3,5 miljoonaa euroa. Kehi-

tysalueiden poistojen määrä laski kahtena viimeisenä vuonna selvästi aikaisempien vuosien tasosta. Poistojen vuosittainen budjettivaikutus oli vuodelta 2007 noin 4,7 miljoonaa euroa, vuodelta 2008 noin 1,4 miljoonaa euroa ja vuodelta 2009 noin 0,9 miljoonaa euroa.

Korotettujen poistojen vähentäminen verotuksessa aiheuttaa vastaavasti sen, että poistot pienenevät myöhempinä vuosina. Kokonaisuutena tarkastellen yrityksen veronhuojennuksesta saama etu muodostuu poistojen etupainotteisuudesta johtuvasta korkoedusta. Verotuksen lykkääntymisestä johtuen yritysten vuosittain saaman korkohyödyn määräksi on arvioitu noin 0,5 miljoonaa euroa.

Veronhuojennusta jatkettaessa korotettujen poistojen kokonaismäärän voidaan arvioida pysyvän viime vuosien tasolla. Vuodelta 2012 toimitettavassa verotuksessa korotettujen poistojen määrän voidaan arvioida olevan noin 12 miljoonaa euroa. Veronhuojennuksen määräksi muodostuu tällöin noin 3 miljoonaa euroa. Valtion osuus verotuoton menetyksestä olisi noin 2,1 miljoonaa euroa, kuntien noin 835 000 euroa ja seurakuntien noin 65 000 euroa. Vuonna 2013 verotuoton menetyksen arvioidaan olevan noin 3 miljoonaa euroa.

Veronhuojennuksen vaikuttavuus

Valtion taloudellinen tutkimuskeskus on tehnyt kaksi selvitystä poistojen vaikuttavuudesta kehitysalueilla tehtäviin investointeihin. Vuonna 2005 tehdyssä tutkimuksessa selvitettiin erityisesti tuen vaikutusta investointeihin ja investointien alueelliseen kohdentumiseen, huojennusten määrällistä kehitystä sekä verotukien päällekkäisyyttä yritysten saamien suorien tukien kanssa vuosina 1994—2002. Vuonna 2011 tehdyssä tutkimuksessa arvioitiin kehitysaluepoistojen vaikutusta yritysten tekemien investointien suuruuteen vuosina 2002—2009.

Ensimmäisen selvityksen johtopäätöksenä oli se, että kehitysalueilla tehtävien poistojen merkitys aluepoliittisena instrumenttina on kutistunut vähäiseksi. Tuen määrä oli pudonnut murto-osaan 1980-luvun tasosta ja tuen tuki-intensiteetti oli myös vähäinen, noin yk-

si prosentti investoinnin arvosta. Tukea hyödynnettiin erittäin vähän. Selvityksessä arvioitiin, että verotuen määrän kehitys ei johtune yksinomaan tukiperusteiden kiristymisestä, vaan että yritykset eivät olisi olleet halukkaita tekemään huojennuspoistoja, vaikka niillä olisi ollut siihen oikeus. Syiksi poistojen vähäiselle käytölle selvityksessä arvioitiin muun muassa se, että osalla yrityksistä kannattavuus ei riitä huojennuspoistojen vähentämiseen ja että nykyisillä tukiperusteilla ja matalalla korkotasolla tuen tarjoama korkohyöty koetaan mitättömäksi.

Toisen tutkimuksen johtopäätöksenä oli, että kehitysaluepoistoja tehneet yritykset eivät tee tilastollisesti merkittävästi muita yrityksiä suurempia investointeja.

Valtion taloudellisen tutkimuskeskuksen tekemien selvitysten perusteella tehtiin se johtopäätös, että veronhuojennuksen tehokkuus investointikannustimena nykyisessä muodossaan ei ole merkittävä.

3.11 Veronsaajaryhmien jako-osuudet yhteisöveron tuotoista

Yhteisöverokannan alentamisen kuntien verotuloja pienentävän vaikutuksen kompensatio lisäisi kuntien yhteisöverotuottoa 46 miljoonaa euroa vuositasolla, ja vähentäisi valtion yhteisöverotuottoa saman verran.

Lisäksi kuntien yhteisöveron jako-osuuden väliaikainen korottaminen viidellä prosenttiyksiköllä lisäisi kuntien yhteisöverotuottoja vuonna 2012 noin 260 miljoonaa euroa ja vuonna 2013 noin 250 miljoonaa euroa ja seurakuntien verotuottoja vuonna 2012 noin 20 miljoonaa euroa ja vuonna 2013 noin 20 miljoonaa euroa ja pienentää vastaavasti valtion verotuottoja. Arvio on laskettu hallituksen esityksen antamisajankohdan mukaisen yhteisöveron maksuunpanoarvion mukaisena. Toteutunut vaikutus ilmenee lopullisen yhteisöveron maksuunpanon perusteella verovuoden verotuksen valmistuttua verovuotta seuraavan vuoden lokakuun lopussa.

Ehdotetun muutoksen vaikutukset yksittäisten kuntien ja seurakuntien tuloihin vaihtelevat sen mukaan, miten suuri osuus kunnan ja seurakunnan verotuloista muodostuu yhteisöverosta. Ne kunnat ja seurakunnat, joissa yhteisöveron merkitys on suuri, hyöty-

vät eniten jako-osuuden korotuksesta. Toisaalta näiden kuntien ja seurakuntien verotulojen menetykset ovat suurimmat yhteisöveron tuoton alentuessa.

3.12 Vaikutukset kuntien ja seurakuntien verotuloihin sekä sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun tuottoon

Hallitusohjelman mukaisesti kunnille aiheutuva verotulomenetyks kompensoidaan täysimääräisesti. Yhteisöverokannan alentamisesta seuraava kuntien verotulojen pieneminen kompensoitaisiin korottamalla kuntien yhteisövero-osuutta. Muista veroperustemuutoksista kunnille aiheutuvat verotulomenetykset kompensoitaisiin valtionosuusjärjestelmän kautta. Kompensaatiosta on tarkoitus antaa erillinen esitys.

Huomioimatta edellä mainittuja kompensatioita, kun esityksessä ehdotetut muutokset ovat täysimääräisinä voimassa vuonna 2014, niiden arvioidaan alentavan kuntien verotuloja yhteensä noin 283 miljoonaa euroa, seurakuntien verotuloja noin 20 miljoonaa eurolla ja Kansaneläkelaitoksen sairaanhoitomaksun tuottoa noin 15 miljoonaa eurolla vuositasolla. Vuonna 2012 esityksessä ehdotettujen muutosten arvioidaan alentavan kuntien verotuloja yhteensä noin 309 miljoonaa euroa, seurakuntien verotuloja noin 21 miljoonalla eurolla ja Kansaneläkelaitoksen sairaanhoitomaksun tuottoa noin 16 miljoonalla eurolla vuositasolla.

3.13 Hallinnolliset vaikutukset

Yhteisetuksille pääomaverokantaa alhaisemman verokannan muodossa myönnettävä de minimis -tuki lisäisi Verohallinnon työtä jossain määrin. Muilta osin esityksellä ei olisi merkittäviä hallinnollisia vaikutuksia.

4 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä.

Esityksestä on pyydetty yhteisetsuoksien verokannan osalta lausunnot maa- ja metsätalousministeriöltä, Verohallinnolta, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK r.y.:ltä, Metsäntutkimuslaitokselta, Metsäta-

louden kehittämiskeskus Tapiolta, Metsäteollisuus ry:ltä ja Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC r.f.:ltä. Kehitysalueelle tehtävien investointien korotettuja poistoja koskevasta lakiesityksestä on pyydetty lausunnot työ- ja elinkeinoministeriöltä, Verohallinnolta ja Valtion taloudelliselta tutkimuskeskukselta. Lausunnoissa esitetyjä näkökohtia on otettu huomioon esityksen valmistelussa.

Esitys on käsitelty kunnallistalouden ja hallinnon neuvottelukunnassa.

5 Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion vuoden 2012 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

6 Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan vuoden 2012 alusta.

Vuoden 2012 tuloveroasteikkolakia sovellettaisiin vuodelta 2012 toimitettavassa verotuksessa. Tuloverolain muutoksia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2012 toimitettavassa verotuksessa. Asuntovelan koron vähennyskelpoisuutta koskeva väliaikai-

nen säännös olisi voimassa vuoden 2013 loppuun ja pysyvää korkosäännöstä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2014 toimitettavassa verotuksessa. Lahjoitusvähen- nystä koskevat muutokset olisivat voimassa vuoden 2012 loppuun. Korkotulon lähdeve- rosta annetun lain säännöksiä sovellettaisiin vuodelta 2012 ja sen jälkeiseltä ajalta kerty- vään korkoon.

Ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeve- rosta annettua lakia sovellettaisiin palkkaan, joka saadaan tai on saatu 1 päivänä tammi- kuuta 2012 ja 31 päivän joulukuuta 2015 vä- lisenä aikana, mainitut päivät mukaan luet- tuina.

Kehitysalueelle tehtävien investointien ko- rotettuja poistoja koskevaa lakia sovellettai- siin verovuosilta 2012—2016 toimitettavissa verotuksissa.

Yhteisöveron jako-osuuden muutosta kos- kevat väliaikaiset säännökset olisivat voi- massa vuoden 2013 loppuun, ja niitä sovel- lettaisiin verovuosien 2012 ja 2013 verotuk- sessa sekä näiltä vuosilta tehtäviin yhteisöve- ron tilityksiin ja tilitysten oikaisuihin.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Edus- kunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

*Lakiehdotukset***1.****Vuoden 2012 tuloveroasteikkolaki**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
 Vuodelta 2012 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

2 §
 Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %
16 100—23 900	8	6,5
23 900—39 100	515	17,5
39 100—70 300	3 175	21,5
70 300—	9 883	30,0

2.

Laki**tuloverolain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tuloverolain (1535/1992) 33 b §:n 1 momentti, 58 §:n 1 momentti, 93 §:n 3 momentti, 106 §, 124 §:n 2 ja 3 momentti, 125 §:n 2 momentti, 127 a §:n 1 momentti sekä 127 b ja 131 a §,

sellaisina kuin niistä ovat, 33 b §:n 1 momentti laissa 1143/2005, 58 §:n 1 momentti laeissa 1126/1996, 716/2004 ja 409/2005, 106 § ja 125 §:n 2 momentti laissa 1410/2010, 124 §:n 2 momentti laissa 716/2004 ja 3 momentti laissa 1365/2009, 127 a §:n 1 momentti laissa 946/2008, 127 b § laeissa 1162/2002, 1273/2004 ja 1218/2006 sekä 131 a § laissa 1741/2009, ja

lisätään 58 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1502/1993, 1333/1995, 1126/1996, 475/1998, 716/2004, 409/2005 ja 1741/2009, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2—7 momentti siirtyvät 3—8 momentiksi, sekä lakiin väliaikaisesti uusi 58 b, 124 a ja 124 b § seuraavasti:

33 b §

Muusta kuin julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatu osinko

Muusta kuin julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatu osinko on verovapaata tuloa siihen määrään saakka, joka vastaa varojen arvostamisesta verotuksessa annetussa laissa (1142/2005) tarkoitettulle osakkeen verovuoden matemaattiselle arvolle laskettua yhdeksän prosenttia vuotuista tuottoa. Siltä osin kuin verovelvollisen saamien tällaisten osinkojen määrä ylittää 60 000 euroa, osingoista 70 prosenttia on pääomatuloa ja 30 prosenttia verovapaata tuloa.

opintotukijärjestelmään kuuluva julkisyhteisön takaama tai myöntämä opintovelka (*opintovelka*);

2) kohdistuu veronalaisen tulon hankkimiseen, jollaisena pidetään myös osinkotuloa sen estämättä, että osinkotulo on 33 a—33 d §:n nojalla verovapaata tuloa (*tulon-hankkimisvelka*).

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, verovelvollisella on oikeus vähentää pääomatuloistaan 75 prosenttia velkojensa koroista, jos velka kohdistuu verovelvollisen tai hänen perheensä vakituisen asunnon hankkimiseen tai peruskorjaukseen (*asuntovelka*).

58 b §

58 §

Korkomenot

Verovelvollisella on oikeus vähentää pääomatuloistaan velkojensa korot, jos velka

1) on valtion tai Ahvenanmaan maakunnan hallituksen takaama opintovelka taikka toisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion

Asuntovelan koron vähennyskelpoisuus verovuosina 2012 ja 2013

Poiketen siitä, mitä 58 §:n 2 momentissa säädetään, verovelvollisella on oikeus vähentää pääomatuloistaan 85 prosenttia asuntovelan koroista verovuonna 2012 ja 80 prosenttia verovuonna 2013.

93 §

Asumnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Edellä 1 ja 2 momentissa olevia säännöksiä sovelletaan laskettaessa vähennystä 72 §:n 4 momentissa tarkoitetuista matkoista aiheutuvista kuluista.

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 2 850 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

124 §

Veron määräytyminen

Pääomatulosta suoritetaan tuloveroa 30 prosentin mukaan (*pääomatulon tuloveroprosentti*). Siltä osin kuin verovelvollisen verotettavan pääomatulon määrä ylittää 50 000 euroa, pääomatulosta suoritetaan veroa 32 prosentin mukaan (*pääomatulon korotettu tuloveroprosentti*). Yhteisön tuloveroprosentti on 25. Yhteisöiden tuloveroprosentti on 28. Yhteisöjen ja yhteisöiden veron jakautumisesta eri veronsaajien kesken säädetään verontilityslaisissa (532/1998).

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitettua osittain verovapaan yhteisön ja tiekunnan sekä yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 6,1550. Näiden yhteisöjen veron jakautumisesta kunnan ja seurakunnan kesken säädetään verontilityslaisissa. Edellä 21 §:n 2 momentissa tar-

koitetun yhteisön tuloveroprosentti on 5,7175.

124 a §

Veron määräytyminen verovuosina 2012 ja 2013

Poiketen siitä, mitä 124 §:n 3 momentissa säädetään, 21 §:n 1 momentissa tarkoitettua osittain verovapaan yhteisön ja tiekunnan sekä yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 7,5050. Näiden yhteisöjen veron jakautumisesta kunnan ja seurakunnan kesken säädetään verontilityslaisissa. Edellä 21 §:n 2 momentissa tarkoitettua yhteisön tuloveroprosentti on 6,9675.

124 b §

Vähämerkityksisestä tuesta annetun komission asetuksen soveltaminen

Tämän lain 55 §:n mukaisena metsävähennyksenä sekä yhteisöille pääomatulon tuloveroprosenttia ja pääomatulon korotettua tuloveroprosenttia alhaisemman verokannan muodossa myönnettävään tukeen sovelletaan perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen annettua komission asetusta (EY) N:o 1998/2006, jäljempänä de minimis -asetus. Verotuksen kautta myönnettävän de minimis -tuen määrä ei saa ylittää 200 000 euroa verovuonna. Tuensaajan saamien kaikkien de minimis -tukien yhteismäärä ei saa ylittää 200 000 euron määrää verovuoden ja kahden edellisen verovuoden aikana.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen maatilatalouden tuloverolain mukaan verotettavaa tuloa verovuonna tai sitä kahtena edeltävänä verovuonna saaneiden verovelvollisten 1 momentissa tarkoitettu tukimäärä ei saa ylittää 192 500 euroa verovuoden ja kahden edellisen verovuoden aikana.

Tuen myöntämisaikajako pidetään verotuksen valmistusajankohtana. Valtiontuen määräksi katsotaan se määrä, joka ilman tukitoimenpidettä olisi määrätty veron määräksi, ja tosiasiallisesti määrätyn veron erotus.

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 6,9 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 900 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,2 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

127 a §

Kotitalousvähennys

Verovelvollinen saa vähentää verosta osan käyttämässään asunnossa tai vapaa-ajan asunnossa tehdystä työstä maksamistaan määristä (*kotitalousvähennys*). Vähennykseen oikeuttaa tavanomainen kotitalous-, hoiva- tai hoitotyö sekä asunnon tai vapaa-ajan asunnon kunnossapito- tai perusparannustyö. Vähennys on enintään 2 000 euroa vuodessa, ja se myönnetään vain siltä osin kuin 127 b §:ssä tarkoitettu vähennettävä osa kustannuksista ylittää 100 euroa.

127 b §

Kotitalousvähennyksen peruste

Verovelvollinen saa vähentää:

1) kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä maksamansa työnantajan sosiaalitur-

vamaksun, pakollisen työeläkemaksun, tapaturmavakuutusmaksun, työttömyysvakuutusmaksun ja ryhmähenkivakuutusmaksun sekä lisäksi 15 prosenttia maksamastaan pal-
kasta;

2) kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä ennakkoperintälain (1118/1996) 25 §:ssä tarkoitettulle ennakkoperintärekisteriin merkitylle tuloveronalaista toimintaa harjoittavalle maksetusta työkorvauksesta 45 prosenttia;

3) tavanomaisesta kotitalous-, hoiva- ja hoitotyöstä tämän lain 22 §:ssä tarkoitettulle yleishyödylliselle yhteisölle maksetusta työkorvauksesta 45 prosenttia.

131 a §

Erityinen alijäämähyvitys

Jos luonnollisen henkilön 60 §:n 1 momentissa tarkoitettujen vähennysten ja 54 d §:n nojalla vähennyskelpoisten maksujen yhteismäärä on suurempi kuin veronalaisten pääomatulojen yhteismäärä, pääomatulon tuloveroprosentin mukainen osuus yli menevästä osasta, kuitenkin enintään pääomatulon tuloveroprosentin mukainen osuus mainituista maksuista, vähennetään ansiotulon verosta (*erityinen alijäämähyvitys*).

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2012 toimitettavassa verotuksessa. Lain 58 b ja 124 a § ovat voimassa 31 päivään joulukuuta 2013 ja niitä sovelletaan verovuosien 2012 ja 2013 verotuksessa.

3.

Laki**rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 7 ja 15 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 7 § sekä 15 §:n 1 ja 3 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 7 § laeissa 814/2008 ja 874/2009 sekä 15 §:n 1 momentti laissa 856/2005 ja 3 momentti laissa 1226/2006, seuraavasti:

7 §

Lähdevero tilitetään kokonaisuudessaan valtiolle. Lähdevero on:

1) 35 prosenttia palkasta, henkilöstörahas- to-osuudesta ja ylijäämästä sekä luonnollisen henkilön saamasta ennakkoperintälain 25 §:ssä tarkoitettu työkorvauksesta ja peitelystä osingosta samoin kuin muusta suori- tuksesta, jota tuloverolain mukaan verotetaan ansiotulona;

2) 25 prosenttia rajoitetusti verovelvollisel- le yhteisölle maksettavasta osingosta, korosta ja rojaltista sekä muusta 3 §:ssä tarkoitettu suorituksista, jonka osalta ei muualla toisin säädetä;

3) 18,75 prosenttia osingosta, jos osingon- saaja on 3 §:n 5 momentissa tarkoitettu rajoi- tetusti verovelvollinen yhteisö; ja

a) osinkoa jakavan yhteisön osakkeet kuu- luvat osingonsaajan sijoitusomaisuuteen eikä osingonsaaja ole emo- ja tytäryhtiödirektiivissä tarkoitettu yhtiö, joka omistaa osinkoa jaettaessa välittömästi vähintään kymmenen prosenttia osinkoa maksavan yhteisön osake- pääomasta; tai

b) osinkoa jakava yhteisö on tuloverolain 33 a §:n 2 momentissa tarkoitettu julkisesti noteerattu yhtiö ja osingonsaaja on muu kuin julkisesti noteerattu yhteisö, joka omistaa osinkoa jaettaessa välittömästi alle kymme- nen prosenttia osinkoa jakavan yhteisön osa- kepääomasta;

4) 30 prosenttia muulle kuin edellä 2 koh- dassa tarkoitettulle rajoitetusti verovelvalli-

selle yhteisölle maksettavasta osingosta, ko- rosta ja rojaltista sekä vakuutusosuudesta ja muusta suorituksesta, jota tuloverolain mukaan verotetaan pääomatulona;

5) 15 prosenttia 3 §:n 1 momentissa tarkoi- tetusta taiteilijan tai urheilijan toimintaan pe- rustuvasta korvauksesta;

6) 13 prosenttia yhteisölle, yhteisetuudelle ja yhtymälle maksettavasta muusta kuin 5 kohdassa tarkoitettu työkorvauksesta.

15 §

Pääomatulosta suoritetaan tuloveroa 30 prosentin mukaan. Siltä osin kuin verovelvol- lisen verotettavan pääomatulon määrä ylittää 50 000 euroa, pääomatulosta suoritetaan ve- roa 32 prosentin mukaan.

Rajoitetusti verovelvollisen yhteisön on suoritettava Suomesta saadusta muusta kuin 3 §:ssä tarkoitettu tulosta yhteisön tulove- roa 25 prosenttia. Jos rajoitetusti verovelvol- lisen yhteisö on harjoittanut liikettä tai am- mattia Suomessa olevasta kiinteästä toimi- paikasta, on myös 3 §:ssä tarkoitettu tulosta suoritettava yhteisön tuloveroa 25 prosent- tia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan tuloon, joka saadaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

4.

Laki**tuloverolain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tuloverolain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (946/2008) voimaantulosäännös, sellaisena kuin se on laissa 1415/2010, seuraavasti:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2009. Lain 98 a § on voimassa 31 päi-
vään joulukuuta 2012. taan vuosilta 2009—2012 toimitettavassa ve-
rotuksessa.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran
vuodelta 2009 toimitettavassa verotuksessa. Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
Lain 98 a §:ää sovelletaan kuitenkin ainoas-
20 .

5.

Laki**verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun
lain (947/2008) voimaantulosäännös, sellaisena kuin se on laissa 1416/2010, seuraavasti:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2009, ja se on voimassa 31 päivään
joulukuuta 2012. Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Lakia sovelletaan vuosilta 2009—2012 an-
nettaviin tietoihin.

6.

Laki**korkotulon lähdeverosta annetun lain 3 ja 6 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/1990) 3 §:n 1 momentti ja 6 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 3 §:n 1 momentti osaksi laeissa 1166/2004 ja 451/2005 sekä 6 §:n 1 momentti laissa 722/2004, seuraavasti:

3 §

Veron kohde

Korkotulon lähdeveroa on suoritettava seuraavista kotimaasta saaduista korkotuloista:

1) yleisön talletusten vastaanottamiseen tarkoitettu tilille kotimaiseen talletuspankkiin tai ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevaan sivukonttoriin taikka vastaavalle tilille osuuskunnan säästökassaan, osuuskuntalain (1488/2001) 21 luvun 21 §:ssä tarkoitettuun lainausliikettä harjoittavaan osuuskuntaan taikka työnantajan perustamaan huoltokonttoriin tehdylle talletukselle maksetusta korosta;

2) velkakirjalain (622/1947) 34 §:ssä tarkoitettu joukkovelkakirjalainalle maksetusta korosta, jos laina on tarjottu yleisön merkittäväksi ja sitä koskeva esite on annettava Finanssivalvonnan tai muun Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi sekä

3) velkakirjalain 34 §:ssä tarkoitettu joukkovelkakirjalainalle maksetusta korosta,

jos laina on tarjottu yleisön merkittäväksi ja lainan liikkeeseenlaskija on Suomen valtio, Suomen Pankki, suomalainen kunta tai kuntayhtymä, tai josta Suomen valtio, Suomen Pankki, suomalainen kunta tai kuntayhtymä on antanut omavelkaisen takauksen.

6 §

Veron määrä ja laskeminen

Korkotulon lähdevero on 30 prosenttia talletukselle tai joukkovelkakirjalainalle maksetusta korosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain 6 §:ää sovelletaan vuodelta 2012 ja sen jälkeiseltä ajalta kertyvään tässä laissa tarkoitettuun korkoon.

7.

Laki**tuloverolain 53 §:n muuttamisesta annetun lain kumoamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §	2 §
Tällä lailla kumotaan tuloverolain 53 §:n muuttamisesta annettu laki (545/2007).	Tämä laki tulee voimaan 20 . päivänä kuuta

8.

Laki**kestävän metsätalouden rahoituslain 34 §:n kumoamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §	2 §
Tällä lailla kumotaan kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain (1094/1996) 34 §.	Tämä laki tulee voimaan 20 . päivänä kuuta

9.

Laki**ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 12 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti *muutetaan* ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain (1551/1995) 12 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 975/2006, seuraavasti:

12 §
Voimaantulo

lyyn, joka alkaa tai on alkanut 1 päivän tammikuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 1999 tai 1 päivän tammikuuta 2001 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan luettuina. Muulta osalta lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

Lakia sovelletaan palkkaan, joka saadaan tai on saatu 1 päivänä tammikuuta 1996 tai sen jälkeen, jos palkka perustuu työskente-

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

10.

Laki

kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain (1262/1993) 1 §:n 2 momentti, 2 §:n 2 momentti, 5 §:n 3 momentti ja 8 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 1 §:n 2 momentti laissa 979/2006 sekä 2 §:n 2 momentti, 5 §:n 3 momentti ja 8 §:n 2 momentti laissa 749/2008, seuraavasti:

1 §

Lain tarkoitus ja alueellinen soveltaminen

Kehitysalueella tarkoitetaan tässä laissa alueiden kehittämisestä annetun lain (1651/2009) nojalla valtioneuvoston määräämää kehitysalueen I tukialuetta.

2 §

Veronhuojennukseen oikeuttavat investoinnit

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös elinkeinotoimintaa harjoittavaan pieneen tai keskisuureen yritykseen, joka verovuosien 1998—2013 aikana tekee tarkoitetun investoinnin. Käyttöomaisuuden hankintamenosta saadaan tehdä 5 §:ssä tarkoitettu korotettu poisto, jos yritys on verovuoden päättyessä pieni tai keskisuuri yritys. Mitä tässä momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta, jos yrityksen toimialana on:

- 1) maataloustuotteiden jalostus;
- 2) teräksen tai teräsputkien valmistus;
- 3) tekokuitujen valmistus;
- 4) autojen tai auton osien valmistus;
- 5) laivojen valmistus tai korjaus; taikka
- 6) kivi- tai ruskohiilen kaivuu.

5 §

Korotettu poisto

Edellä 1 momenttia ei sovelleta, jos Euroopan komissio on tehnyt päätöksen Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun tuen takaisinperimisestä ja sen nojalla verovelvolliselle on annettu eräistä valtiontukea koskevien Euroopan yhteisöjen säännösten soveltamisesta annetun lain (300/2001) 1 §:ssä tarkoitettu tuen takaisinperintämääräys, jota verovelvollinen ei ole noudattanut neljän kuukauden kuluessa komission päätöksen antamisesta.

8 §

Voimaantulo

Lakia sovelletaan verovuosilta 1994—2016 toimitettavissa verotuksissa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

11.

Laki**verotililain 8 ja 11 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotililain (604/2009) 8 §:n 1 ja 2 momentti sekä 11 §:n 1 momentti seuraavasti:

8 §

Kausiveroilmoituksen määräpäivä

Sähköinen kausiveroilmoitus on annettava viimeistään sen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä ja muu kuin sähköinen kausiveroilmoitus viimeistään sen kalenterikuukauden 7 päivänä, jona kohdekauden vero on asianomaista veroa koskevan lain mukaan ilmoitettava. Verovelvollisen, jonka kohdekausi on kalenterivuosi, on annettava arvonnalisäveroa koskeva kausiveroilmoitus viimeistään kohdekautta seuraavan helmikuun viimeisenä päivänä.

Sähköinen kausiveroilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle siten kuin sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 10 §:ssä säädetään. Muu kuin sähköinen kausiveroilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle siten kuin hallintolain (434/2003) 18 §:ssä säädetään. Kalenterivuodelta annettava, postitse saapunut kausiveroilmoitus katsotaan oike-

aan aikaan annetuksi, jos se on saapunut Verohallinnolle viimeistään seitsemäntenä päivänä 1 momentissa tarkoitetusta määräpäivästä.

11 §

Velvoitteen erääntyminen

Kausiveroilmoitukseen perustuvat velvoitteet erääntyvät maksettaviksi sen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä, jona kohdekauden vero on asianomaista veroa koskevan lain mukaan maksettava. Sellaisen verovelvollisen, jonka kohdekausi on kalenterivuosi, kausiveroilmoitukseen perustuva arvonnalisäveroa koskeva velvoite erääntyy maksettavaksi kohdekautta seuraavan helmikuun viimeisenä päivänä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä ...kuuta 20 _____.

12.

Laki**verontilityslain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verontilityslain (532/1998) 12 § sellaisena kuin se on laissa 1364/2009 ja
lisätään väliaikaisesti uusi 12 a § seuraavasti:

12 §

Veronsaajaryhmien jako-osuudet

Valtion jako-osuus on 75,38 prosenttia, kuntien jako-osuus on 22,87 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus on 1,75 prosenttia yhteisöverosta. Evankelisluterilaisten seurakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seurakuntien yhteisövero on 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

Kunnille ja seurakunnille tuleviin yhteisöveroihin lisätään tuloverolain 21 ja 22 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen verot siten, että kuntien osuus on 92,8920 prosenttia ja seurakuntien osuus 7,1080 prosenttia.

12 a §

*Veronsaajaryhmien jako-osuudet verovuosi-
na 2012 ja 2013*

Poiketen siitä, mitä 12 §:ssä säädetään, valtion jako-osuus on 69,98 prosenttia, kuntien

jako-osuus 27,87 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus 2,15 prosenttia yhteisöverosta. Evankelisluterilaisten seurakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seurakuntien yhteisövero 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

Kunnille ja seurakunnille tuleviin yhteisöveroihin lisätään tuloverolain 21 ja 22 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen verot siten, että kuntien osuus on 92,8381 prosenttia ja seurakuntien osuus 7,1619 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuoden 2012 yhteisöveron tilityksiin ja tilityksien oikaisuihin.

Lain 12 a § on voimassa 31 päivään joulukuuta 2013 ja sitä sovelletaan verovuosien 2012 ja 2013 yhteisöveron tilityksiin ja mainituilta vuosilta tehtäviin tilityksien oikaisuihin.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 5 päivänä lokakuuta 2011

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jutta Urpilainen*

2.

Laki**tuloverolain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan tuloverolain (1535/1992) 33 b §:n 1 momentti, 58 §:n 1 momentti, 93 §:n 3 momentti, 106 §, 124 §:n 2 ja 3 momentti, 125 §:n 2 momentti, 127 a §:n 1 momentti sekä 127 b ja 131 a §,

sellaisina kuin niistä ovat 33 b §:n 1 momentti laissa 1143/2005, 58 §:n 1 momentti laeissa 1126/1996, 716/2004 ja 409/2005, 106 § ja 125 §:n 2 momentti laissa 1410/2010, 124 §:n 2 momentti laissa 716/2004 ja 3 momentti laissa 1365/2009, 127 a §:n 1 momentti laissa 946/2008, 127 b § laeissa 1162/2002, 1273/2004 ja 1218/2006 sekä 131 a § laissa 1741/2009, ja

lisätään 58 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1502/1993, 1333/1995, 1126/1996, 475/1998, 716/2004, 409/2005 ja 1741/2009, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2—7 momentti siirtyvät 3—8 momentiksi, sekä lakiin väliaikaisesti uusi 58 b, 124 a ja 124 b seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

33 b §

33 b §

Muusta kuin julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatu osinko.

Muusta kuin julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatu osinko

Muusta kuin julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatu osinko on verovapaata tuloa siihen määrään saakka, joka vastaa varojen arvostamisesta verotuksessa annetussa laissa (1142/2005) tarkoitetulle osakkeen verovuoden matemaattiselle arvolle laskettua yhdeksän prosentin vuotuista tuottoa. Siltä osin kuin verovelvollisen saamien tällaisten osinkojen määrä ylittää 90 000 euroa, osingoista 70 prosenttia on pääomatuloa ja 30 prosenttia verovapaata tuloa.

Muusta kuin julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatu osinko on verovapaata tuloa siihen määrään saakka, joka vastaa varojen arvostamisesta verotuksessa annetussa laissa (1142/2005) tarkoitetulle osakkeen verovuoden matemaattiselle arvolle laskettua yhdeksän prosentin vuotuista tuottoa. Siltä osin kuin verovelvollisen saamien tällaisten osinkojen määrä ylittää 60 000 euroa, osingoista 70 prosenttia on pääomatuloa ja 30 prosenttia verovapaata tuloa.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

58 §

58 §

*Korkomenot**Korkomenot*

Verovelvollisella on oikeus vähentää pääomatuloistaan velkojensa korot, jos velka

1) kohdistuu verovelvollisen tai hänen perheensä vakituisen asunnon hankkimiseen tai peruskorjaukseen (*asuntovelka*);

2) on valtion tai Ahvenanmaan maakunnan hallituksen takaama opintovelka taikka toisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion opintotukijärjestelmään kuuluva julkisyhteisön takaama tai myöntämä opintovelka (*opintovelka*);

3) kohdistuu veronalaisen tulon hankkimiseen, jollaisena pidetään myös osinkotuloa sen estämättä, että osinkotulo on 33 a—33 d §:n nojalla verovapaata tuloa (*tulonhankkimisvelka*).

Verovelvollisella on oikeus vähentää pääomatuloistaan velkojensa korot, jos velka

1) on valtion tai Ahvenanmaan maakunnan hallituksen takaama opintovelka taikka toisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion opintotukijärjestelmään kuuluva julkisyhteisön takaama tai myöntämä opintovelka (*opintovelka*);

2) kohdistuu veronalaisen tulon hankkimiseen, jollaisena pidetään myös osinkotuloa sen estämättä, että osinkotulo on 33 a—33 d §:n nojalla verovapaata tuloa (*tulonhankkimisvelka*).

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, verovelvollisella on oikeus vähentää pääomatuloistaan 75 prosenttia velkojensa koroista, jos velka kohdistuu verovelvollisen tai hänen perheensä vakituisen asunnon hankkimiseen tai peruskorjaukseen (*asuntovelka*).

58 b §

Asuntovelan koron vähennyskelpoisuus verovuosina 2012 ja 2013

Poiketen siitä, mitä 58 §:n 2 momentissa säädetään, verovelvollisella on oikeus vähentää pääomatuloistaan 85 prosenttia asuntovelan koroista verovuonna 2012 ja 80 prosenttia verovuonna 2013.

93 §

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Edellä 1 ja 2 momentissa olevia säännöksiä sovelletaan laskettaessa vähennystä 72 §:n 3 momentissa tarkoitetuista matkoista aiheutuvista kustannuksista.

Edellä 1 ja 2 momentissa olevia säännöksiä sovelletaan laskettaessa vähennystä 72 §:n 4 momentissa tarkoitetuista matkoista aiheutuvista kuluista.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

106 §

106 §

*Kunnallisverotuksen perusvähennys**Kunnallisverotuksen perusvähennys*

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 2 250 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 2 850 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

124 §

124 §

*Veron määräytyminen**Veron määräytyminen*

Pääomatulojen tuloveroprosentti on 28. Yhteisön ja yhteisetuuden tuloveroprosentti on 26. Yhteisöjen ja yhteisetuuksien veron jakautumisesta eri veronsaajien kesken säädetään verontilityslaisissa (532/1998).

Pääomatulosta suoritetaan tuloveroa 30 prosentin mukaan (**pääomatulon tuloveroprosentti**). Siltä osin kuin verovelvollisen verotettavan pääomatulon määrä ylittää 50 000 euroa, pääomatulosta suoritetaan veroa 32 prosentin mukaan (**pääomatulon korotettu tuloveroprosentti**). Yhteisön tuloveroprosentti on 25. Yhteisetuuden tuloveroprosentti on 28. Yhteisöjen ja yhteisetuuksien veron jakautumisesta eri veronsaajien kesken säädetään verontilityslaisissa (532/1998).

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitetun osittain verovapaan yhteisön ja tiekunnan sekä yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 6,1724. Näiden yhteisöjen veron jakautumisesta kunnan ja seurakunnan kesken säädetään verontilityslaisissa. Edellä 21 §:n 2 momentissa tarkoitetun yhteisön tuloveroprosentti on 5,7174.

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitetun osittain verovapaan yhteisön ja tiekunnan sekä yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 6,1550. Näiden yhteisöjen veron jakautumisesta kunnan ja seurakunnan kesken säädetään verontilityslaisissa. Edellä 21 §:n 2 momentissa tarkoitetun yhteisön tuloveroprosentti on 5,7175.

124 a §

124 a §

Veron määräytyminen verovuosina 2010 ja 2011

Veron määräytyminen verovuosina 2012 ja 2013

Poiketen siitä, mitä 124 §:n 3 momentissa säädetään, 21 §:n 1 momentissa tarkoitetun osittain verovapaan yhteisön ja tiekunnan sekä yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä

Poiketen siitä, mitä 124 §:n 3 momentissa säädetään, 21 §:n 1 momentissa tarkoitetun osittain verovapaan yhteisön ja tiekunnan sekä yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä

Voimassa oleva laki

saadun tulon tuloveroprosentti on 8,9804. Näiden yhteisöjen veron jakautumisesta kunnan ja seurakunnan kesken säädetään veron-tilityslaisissa. Edellä 21 §:n 2 momentissa tarkoi- tetun yhteisön tuloveroprosentti on 8,3174.

Ehdotus

saadun tulon tuloveroprosentti on **7,5050**. Näiden yhteisöjen veron jakautumisesta kun- nan ja seurakunnan kesken säädetään veron- tilityslaisissa. Edellä 21 §:n 2 momentissa tar- koitetun yhteisön tuloveroprosentti on **6,9675**.

124 b §

Vähämerkityksisestä tuesta annetun komis- sion asetuksen soveltaminen

Tämän lain 55 §:n mukaisena metsävähennyksenä sekä yhteisetuksille pääomatulon tuloveroprosenttia ja pääomatulon korotettua tuloveroprosenttia alhaisemman verokannan muodossa myönnettävään tukeen sovelletaan perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen an- nettua komission asetusta (EY) N:o 1998/2006, jäljempänä de minimis -asetus. Verotuksen kautta myönnettävän de minimis -tuen määrä ei saa ylittää 200 000 euroa ve- rovuonna. Tuensaajan saamien kaikkien de minimis -tukien yhteismäärä ei saa ylittää 200 000 euron määrää verovuoden ja kahden edellisen verovuoden aikana.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen maatilatalouden tuloverolain mukaan vero- tettavaa tuloa verovuonna tai sitä kahtena edeltävänä verovuonna saaneiden verovel- vollisten 1 momentissa tarkoitettu tukimäärä ei saa ylittää 192 500 euroa verovuoden ja kahden edellisen verovuoden aikana.

Tuen myöntämisaikajakohtana pidetään ve- rotuksen valmistusajankohtaa. Valtiontuen määräksi katsotaan se määrä, joka ilman tu- kitoimenpidettä olisi määrätty veron määräk- si, ja tosiasiallisesti määrätyn veron erotus.

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 5,9 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kui- tenkin 740 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyk-

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 6,9 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kui- tenkin 900 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyk-

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

sen määrä pienenee 1,2 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

sen määrä pienenee 1,2 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

127 a §

127 a §

*Kotitalousvähennys**Kotitalousvähennys*

Verovelvollinen saa vähentää verosta osan käyttämässään asunnossa tai vapaa-ajan asunnossa tehdystä työstä maksamistaan määristä (*kotitalousvähennys*). Vähennykseen oikeuttaa tavanomainen kotitalous-, hoiva- tai hoitotyö sekä asunnon tai vapaa-ajan asunnon kunnossapito- tai perusparannustyö. Vähennys on enintään 3 000 euroa vuodessa, ja se myönnetään vain siltä osin kuin 127 b §:ssä tarkoitettu vähennettävä osa kustannuksista ylittää 100 euroa.

Verovelvollinen saa vähentää verosta osan käyttämässään asunnossa tai vapaa-ajan asunnossa tehdystä työstä maksamistaan määristä (*kotitalousvähennys*). Vähennykseen oikeuttaa tavanomainen kotitalous-, hoiva- tai hoitotyö sekä asunnon tai vapaa-ajan asunnon kunnossapito- tai perusparannustyö. Vähennys on enintään 2 000 euroa vuodessa, ja se myönnetään vain siltä osin kuin 127 b §:ssä tarkoitettu vähennettävä osa kustannuksista ylittää 100 euroa.

127 b §

127 b §

*Kotitalousvähennyksen peruste**Kotitalousvähennyksen peruste*

Verovelvollinen saa vähentää:

- 1) kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä maksamansa työnantajan sosiaaliturvamaksun, pakollisen työeläkemaksun, tapaturmavakuutusmaksun, työttömyysvakuutusmaksun ja ryhmähenkivakuutusmaksun sekä lisäksi 30 prosenttia maksamastaan palkasta;
- 2) kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä ennakoperintälain (1118/1996) 25 §:ssä tarkoitettulle ennakoperintärekisteriin merkitylle veronalaista toimintaa harjoittavalle maksetusta työkorvauksesta 60 prosenttia; ja
- 3) tavanomaisesta kotitalous-, hoiva- ja hoitotyöstä tämän lain 22 §:ssä tarkoitettulle yleishyödylliselle yhteisölle maksetusta työkorvauksesta 60 prosenttia.

Verovelvollinen saa vähentää:

- 1) kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä maksamansa työnantajan sosiaaliturvamaksun, pakollisen työeläkemaksun, tapaturmavakuutusmaksun, työttömyysvakuutusmaksun ja ryhmähenkivakuutusmaksun sekä lisäksi 15 prosenttia maksamastaan palkasta;
- 2) kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä ennakoperintälain (1118/1996) 25 §:ssä tarkoitettulle ennakoperintärekisteriin merkitylle tuloveronalaista toimintaa harjoittavalle maksetusta työkorvauksesta 45 prosenttia;
- 3) tavanomaisesta kotitalous-, hoiva- ja hoitotyöstä tämän lain 22 §:ssä tarkoitettulle yleishyödylliselle yhteisölle maksetusta työkorvauksesta 45 prosenttia.

131 a §

131 a §

*Eriyinen alijäämähyvitys**Eriyinen alijäämähyvitys*

Jos luonnollisen henkilön 60 §:n 1 momen-

Jos luonnollisen henkilön 60 §:n 1 momen-

Voimassa oleva laki

tissa tarkoitettujen vähennysten ja 54 d §:n nojalla vähennyskelpoisten maksujen yhteismäärä on suurempi kuin veronalaisten pääomatulojen yhteismäärä, pääomatulojen tuloveroprosentin mukainen osuus yli menevästä osasta, kuitenkin enintään pääomatulojen tuloveroprosentin mukainen osuus mainituista maksuista, vähennetään ansiotulon verosta (*erityinen alijäämähyvitys*).

Ehdotus

tissa tarkoitettujen vähennysten ja 54 d §:n nojalla vähennyskelpoisten maksujen yhteismäärä on suurempi kuin veronalaisten pääomatulojen yhteismäärä, pääomatulon tuloveroprosentin mukainen osuus yli menevästä osasta, kuitenkin enintään pääomatulon tuloveroprosentin mukainen osuus mainituista maksuista, vähennetään ansiotulon verosta (*erityinen alijäämähyvitys*).

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2012 toimitettavassa verotuksessa. Lain 58 b ja 124 a § ovat voimassa 31 päivään joulukuuta 2013 ja niitä sovelletaan verovuosien 2012 ja 2013 verotuksessa.

3.**Laki****rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 7 ja 15 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 7 § sekä 15 §:n 1 ja 3 momentti,
sellaisina kuin ne ovat, 7 § laeissa 814/2008 ja 874/2009 sekä 15 §:n 1 momentti laissa 856/2005 ja 3 momentti laissa 1226/2006, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

7 §

Lähdevero tilitetään kokonaisuudessaan valtiolle. Lähdevero on:

- 1) 35 prosenttia palkasta, henkilöstörahas-ton rahasto-osuudesta ja ylijäämästä sekä luonnollisen henkilön saamasta ennakkoperintälain 25 §:ssä tarkoitettusta työkorvauksesta ja peitellystä osingosta samoin kuin muusta suorituksesta, jota tuloverolain mukaan verotetaan ansiotulona;
- 2) 28 prosenttia osingosta, korosta ja rojal-tista sekä vakuutus-suorituksesta ja muusta suorituksesta, jota tuloverolain mukaan verotetaan pääomatulona;
- 3) 19,5 prosenttia osingosta, jos osingon-saaja on 3 §:n 5 momentissa tarkoitettu rajoit-

Ehdotus

7 §

Lähdevero tilitetään kokonaisuudessaan valtiolle. Lähdevero on:

- 1) 35 prosenttia palkasta, henkilöstörahas-to-osuudesta ja ylijäämästä sekä luonnollisen henkilön saamasta ennakkoperintälain 25 §:ssä tarkoitettusta työkorvauksesta ja peitellystä osingosta samoin kuin muusta suorituksesta, jota tuloverolain mukaan verotetaan ansiotulona;
- 2) 25 prosenttia rajoitetusti verovelvolliselle yhteisölle maksettavasta osingosta, korosta ja rojal-tista sekä muusta 3 §:ssä tarkoitettusta suorituksesta, jonka osalta ei muualla toisin säädetä;
- 3) 18,75 prosenttia osingosta, jos osingon-

Voimassa oleva laki

tetusti verovelvollinen yhteisö; ja

a) osinkoa jakavan yhteisön osakkeet kuuluvat osingonsaajan sijoitusomaisuuteen eikä osingonsaaja ole emo- ja tytäryhtiödirektiivissä tarkoitettu yhtiö, joka omistaa osinkoa jaettaessa välittömästi vähintään kymmenen prosenttia osinkoa maksavan yhteisön osakepääomasta; tai

b) osinkoa jakava yhteisö on tuloverolain 33 a §:n 2 momentissa tarkoitettu julkisesti noteerattu yhtiö ja osingonsaaja on muu kuin julkisesti noteerattu yhteisö, joka omistaa osinkoa jaettaessa välittömästi alle kymmenen prosenttia osinkoa jakavan yhteisön osakepääomasta;

4) kumottu lailla 874/2009

5) 15 prosenttia 3 §:n 1 momentissa tarkoitettusta taiteilijan tai urheilijan toimintaan perustuvasta korvauksesta;

6) 13 prosenttia yhteisölle, yhteisetuudelle ja yhtymälle maksettavasta muusta kuin 5 kohdassa tarkoitettusta työkorvauksesta.

15 §

Pääomatulosta veron määrä on 28 prosenttia.

Rajoitetusti verovelvollisen yhteisön on suoritettava Suomesta saadusta muusta kuin 3 §:ssä tarkoitettusta tulosta yhteisön tuloveroa 26 prosenttia. Jos rajoitetusti verovelvollinen yhteisö on harjoittanut liikettä tai ammattia Suomessa olevasta kiinteästä toimipaikasta, on myös 3 §:ssä tarkoitettusta tulosta suoritettava yhteisön tuloveroa 26 prosenttia.

Ehdotus

saaja on 3 §:n 5 momentissa tarkoitettu rajoitetusti verovelvollinen yhteisö; ja

a) osinkoa jakavan yhteisön osakkeet kuuluvat osingonsaajan sijoitusomaisuuteen eikä osingonsaaja ole emo- ja tytäryhtiödirektiivissä tarkoitettu yhtiö, joka omistaa osinkoa jaettaessa välittömästi vähintään kymmenen prosenttia osinkoa maksavan yhteisön osakepääomasta; tai

b) osinkoa jakava yhteisö on tuloverolain 33 a §:n 2 momentissa tarkoitettu julkisesti noteerattu yhtiö ja osingonsaaja on muu kuin julkisesti noteerattu yhteisö, joka omistaa osinkoa jaettaessa välittömästi alle kymmenen prosenttia osinkoa jakavan yhteisön osakepääomasta;

4) 30 prosenttia muulle kuin edellä 2 kohdassa tarkoitettulle rajoitetusti verovelvolliselle yhteisölle maksettavasta osingosta, korosta ja rojaltista sekä vakuutus-suorituksesta ja muusta suorituksesta, jota tuloverolain mukaan verotetaan pääomatulona;

5) 15 prosenttia 3 §:n 1 momentissa tarkoitettusta taiteilijan tai urheilijan toimintaan perustuvasta korvauksesta;

6) 13 prosenttia yhteisölle, yhteisetuudelle ja yhtymälle maksettavasta muusta kuin 5 kohdassa tarkoitettusta työkorvauksesta.

15 §

Pääomatulosta suoritetaan tuloveroa 30 prosentin mukaan. Siltä osin kuin verovelvollisen verotettavan pääomatulon määrä ylittää 50 000 euroa, pääomatulosta suoritetaan veroa 32 prosentin mukaan.

Rajoitetusti verovelvollisen yhteisön on suoritettava Suomesta saadusta muusta kuin 3 §:ssä tarkoitettusta tulosta yhteisön tuloveroa 25 prosenttia. Jos rajoitetusti verovelvollinen yhteisö on harjoittanut liikettä tai ammattia Suomessa olevasta kiinteästä toimipaikasta, on myös 3 §:ssä tarkoitettusta tulosta suoritettava yhteisön tuloveroa 25 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan tuloon, joka saadaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

4.

Laki**tuloverolain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tuloverolain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (946/2008) voimaantulosäännös, sellaisena kuin se on laissa 1415/2010, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2009. Lain 98 a § on voimassa 31 päi-
vään joulukuuta 2011.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuo-
delta 2009 toimitettavassa verotuksessa. Lain
98 a §:ää sovelletaan kuitenkin ainoastaan
vuosilta 2009—2011 toimitettavassa verotuk-
sessa.

Ehdotus

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2009. Lain 98 a § on voimassa 31 päi-
vään joulukuuta 2012.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran
vuodelta 2009 toimitettavassa verotuksessa.
Lain 98 a §:ää sovelletaan kuitenkin ainoas-
taan vuosilta 2009—2012 toimitettavassa ve-
rotuksessa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

5.

Laki**verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (947/2008) voimaantulosäännös, sellaisena kuin se on laissa 1416/2010, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2009, ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2011.

Lakia sovelletaan vuosilta 2009—2011 annettaviin tietoihin.

Ehdotus

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2009, ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2012.

Lakia sovelletaan vuosilta 2009—2012 annettaviin tietoihin.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

6.

Laki**korkotulon lähdeverosta annetun 3 ja 6 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/1990) 3 §:n 1 momentti ja 6 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 3 §:n 1 momentti osaksi laeissa 1166/2004 ja 451/2005 sekä 6 §:n 1 momentti laissa 722/2004, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

3 §

Veron kohde

Korkotulon lähdeveroa on suoritettava seuraavista kotimaasta saaduista korkotuloista:

1) yleisön talletusten vastaanottamiseen tarkoitettulle tilille kotimaiseen talletuspankkiin tai ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevaan sivukonttoriin taikka vastaavalle tilille

Ehdotus

3 §

Veron kohde

Korkotulon lähdeveroa on suoritettava seuraavista kotimaasta saaduista korkotuloista:

1) yleisön talletusten vastaanottamiseen tarkoitettulle tilille kotimaiseen talletuspankkiin tai ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevaan sivukonttoriin taikka vastaavalle ti-

osuuskunnan säästökassaan, osuuskuntalain (1488/2001) 21 luvun 21 §:ssä tarkoitettuun lainausliikettä harjoittavaan osuuskuntaan taikka työnantajan perustamaan huoltokonttoriin tehdyille talletukselle maksetusta korosta sekä

2) velkakirjalain (622/1947) 34 §:ssä tarkoitettulle joukkovelkakirjalainalle maksetusta korosta, jos laina on tarjottu yleisön merkittäväksi ja sitä koskeva esite on annettava Rahoitustarkastuksen tai muun Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi.

lille osuuskunnan säästökassaan, osuuskuntalain (1488/2001) 21 luvun 21 §:ssä tarkoitettuun lainausliikettä harjoittavaan osuuskuntaan taikka työnantajan perustamaan huoltokonttoriin tehdyille talletukselle maksetusta korosta;

2) velkakirjalain (622/1947) 34 §:ssä tarkoitettulle joukkovelkakirjalainalle maksetusta korosta, jos laina on tarjottu yleisön merkittäväksi ja sitä koskeva esite on annettava *Finanssivalvonnan* tai muun Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi *sekä*

3) *velkakirjalain 34 §:ssä tarkoitettulle joukkovelkakirjalainalle maksetusta korosta, jos laina on tarjottu yleisön merkittäväksi ja lainan liikkeeseenlaskija on Suomen valtio, Suomen Pankki, suomalainen kunta tai kuntayhtymä, tai josta Suomen valtio, Suomen Pankki, suomalainen kunta tai kuntayhtymä on antanut omavelkaisen takauksen.*

6 §

Veron määrä ja laskeminen

Korkotulon lähdevero on 28 prosenttia talletukselle tai joukkovelkakirjalainalle maksetusta korosta.

6 §

Veron määrä ja laskeminen

Korkotulon lähdevero on 30 prosenttia talletukselle tai joukkovelkakirjalainalle maksetusta korosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain 6 §:ää sovelletaan vuodelta 2012 ja sen jälkeiseltä ajalta kertyvään tässä laissa tarkoitettuun korkoon.

9.

Laki**ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 12 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain (1551/1995) 12 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 975/2006, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

12 §

12 §

*Voimaantulo**Voimaantulo*

Lakia sovelletaan palkkaan, joka saadaan tai on saatu 1 päivänä tammikuuta 1996 tai sen jälkeen, jos palkka perustuu työskentelyyn, joka alkaa tai on alkanut 1 päivän tammikuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 1999 tai 1 päivän tammikuuta 2001 ja 31 päivän joulukuuta 2011 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan luettuina. Muulta osalta lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

Lakia sovelletaan palkkaan, joka saadaan tai on saatu 1 päivänä tammikuuta 1996 tai sen jälkeen, jos palkka perustuu työskentelyyn, joka alkaa tai on alkanut 1 päivän tammikuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 1999 tai 1 päivän tammikuuta 2001 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan luettuina. Muulta osalta lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____
 kuuta 20 ____ .

10.

Laki**kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain (1262/1993) 1 §:n 2 momentti, 2 §:n 2 momentti, 5 §:n 3 momentti ja 8 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 1 §:n 2 momentti laissa 979/2006 sekä 2 §:n 2 momentti, 5 §:n 3 momentti ja 8 §:n 2 momentti laissa 749/2008, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

1 §

1 §

*Lain tarkoitus ja alueellinen soveltaminen**Lain tarkoitus ja alueellinen soveltaminen*

Kehitysalueella tarkoitetaan tässä laissa valtioneuvoston alueiden kehittämislain (602/2002) nojalla määräämää kehitysalueen I tukialuetta

Kehitysalueella tarkoitetaan tässä laissa *alueiden kehittämisestä annetun lain (1651/2009) nojalla valtioneuvoston määräämää kehitysalueen I tukialuetta.*

2 §

2 §

*Veronhuojennukseen oikeuttavat investoinnit**Veronhuojennukseen oikeuttavat investoinnit*

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös elinkeinotoimintaa harjoittavaan pieneen tai keskisuureen yritykseen, joka verovuosien 1998—2011 aikana tekee tarkoitetun investoinnin. Käyttöomaisuuden hankintamenosta saadaan tehdä 5 §:ssä tarkoitettu korotettu poisto, jos yritys on verovuoden päättyessä pieni tai keskisuuri yritys. Mitä tässä momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta, jos yrityksen toimialana on:

- 1) maataloustuotteiden jalostus;
- 2) teräksen tai teräsputkien valmistus;
- 3) tekokuitujen valmistus;
- 4) autojen tai auton osien valmistus;
- 5) laivojen valmistus tai korjaus; taikka
- 6) kivi- tai ruskohiilen kaivuu.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös elinkeinotoimintaa harjoittavaan pieneen tai keskisuureen yritykseen, joka verovuosien 1998—2013 aikana tekee tarkoitetun investoinnin. Käyttöomaisuuden hankintamenosta saadaan tehdä 5 §:ssä tarkoitettu korotettu poisto, jos yritys on verovuoden päättyessä pieni tai keskisuuri yritys. Mitä tässä momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta, jos yrityksen toimialana on:

- 1) maataloustuotteiden jalostus;
- 2) teräksen tai teräsputkien valmistus;
- 3) tekokuitujen valmistus;
- 4) autojen tai auton osien valmistus;
- 5) laivojen valmistus tai korjaus; taikka
- 6) kivi- tai ruskohiilen kaivuu.

5 §

Korotettu poisto

Edellä 1 momenttia ei sovelleta, jos Euroopan yhteisöjen komissio on tehnyt päätöksen perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuen takaisinperimisestä ja sen nojalla verovelvolliselle on annettu eräistä valtiontukea koskevien Euroopan yhteisöjen säännösten soveltamisesta annetun lain (300/2001) 1 §:ssä tarkoitettu tuen takaisinperintämääräys, jota verovelvollinen ei ole noudattanut neljän kuukauden kuluessa komission päätöksen antamisesta.

8 §

Voimaantulo

Lakia sovelletaan verovuosilta 1994—2014 toimitettavissa verotuksissa.

5 §

Korotettu poisto

Edellä 1 momenttia ei sovelleta, jos Euroopan komissio on tehnyt päätöksen Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuen takaisinperimisestä ja sen nojalla verovelvolliselle on annettu eräistä valtiontukea koskevien Euroopan yhteisöjen säännösten soveltamisesta annetun lain (300/2001) 1 §:ssä tarkoitettu tuen takaisinperintämääräys, jota verovelvollinen ei ole noudattanut neljän kuukauden kuluessa komission päätöksen antamisesta.

8 §

Voimaantulo

Lakia sovelletaan verovuosilta 1994—2016 toimitettavissa verotuksissa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

11.

Laki

verotililain 8 ja 11 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotililain (604/2009) 8 §:n 1 ja 2 momentti sekä 11 §:n 1 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

8 §

Kausiveroilmoituksen määräpäivä

Sähköinen kausiveroilmoitus on annettava viimeistään sen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä ja muu kuin sähköinen kausiveroilmoitus viimeistään sen kalenterikuukau-

Ehdotus

8 §

Kausiveroilmoituksen määräpäivä

Sähköinen kausiveroilmoitus on annettava viimeistään sen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä ja muu kuin sähköinen kausiveroilmoitus viimeistään sen kalenterikuukau-

den 7 päivänä, jona kohdekauden vero on asianomaista veroa koskevan lain mukaan ilmoitettava. Verovelvollisen, jonka kohdekausi on kalenterivuosi, on annettava arvonlisäveroa koskeva kausiveroilmoitus viimeistään kohdekautta seuraavan helmikuun 28 päivänä.

Sähköinen kausiveroilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle siten kuin sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 10 §:ssä säädetään. Muu kuin sähköinen kausiveroilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle siten kuin hallintolain (434/2003) 18 §:ssä säädetään.

den 7 päivänä, jona kohdekauden vero on asianomaista veroa koskevan lain mukaan ilmoitettava. Verovelvollisen, jonka kohdekausi on kalenterivuosi, on annettava arvonlisäveroa koskeva kausiveroilmoitus viimeistään kohdekautta seuraavan helmikuun viimeisenä päivänä.

Sähköinen kausiveroilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle siten kuin sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 10 §:ssä säädetään. Muu kuin sähköinen kausiveroilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle siten kuin hallintolain (434/2003) 18 §:ssä säädetään. *Kalenterivuodelta annettava, postitse saapunut kausiveroilmoitus katsotaan oikeaan aikaan annetuksi, jos se on saapunut Verohallinnolle viimeistään seitsemäntenä päivänä 1 momentissa tarkoitettusta määräpäivästä.*

11 §

Velvoitteen erääntyminen

Kausiveroilmoitukseen perustuvat velvoitteet erääntyvät maksettaviksi sen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä, jona kohdekauden vero on asianomaista veroa koskevan lain mukaan maksettava. Sellaisen verovelvollisen, jonka kohdekausi on kalenterivuosi, kausiveroilmoitukseen perustuva arvonlisäveroa koskeva velvoite erääntyy maksettavaksi kohdekautta seuraavan helmikuun 28 päivänä.

11 §

Velvoitteen erääntyminen

Kausiveroilmoitukseen perustuvat velvoitteet erääntyvät maksettaviksi sen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä, jona kohdekauden vero on asianomaista veroa koskevan lain mukaan maksettava. Sellaisen verovelvollisen, jonka kohdekausi on kalenterivuosi, kausiveroilmoitukseen perustuva arvonlisäveroa koskeva velvoite erääntyy maksettavaksi kohdekautta seuraavan helmikuun viimeisenä päivänä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

12.

Laki

verontilityslain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verontilityslain (532/1998) 12 §, sellaisena kuin se on laissa 1364/2009, sekä
lisätään väliaikaisesti uusi 12 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

12 §

12 §

Veronsaajaryhmien jako-osuudet

Veronsaajaryhmien jako-osuudet

Valtion jako-osuus on 76,26 prosenttia, kuntien jako-osuus on 21,99 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus on 1,75 prosenttia yhteisöverosta. Evankelisluterilaisten seurakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seurakuntien yhteisövero on 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

Kunnille ja seurakunnille tuleviin yhteisöveroihin lisätään tuloverolain 21 ja 22 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen verot siten, että kuntien osuus on 92,6285 prosenttia ja seurakuntien osuus 7,3715 prosenttia.

Valtion jako-osuus on 75,38 prosenttia, kuntien jako-osuus on 22,87 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus on 1,75 prosenttia yhteisöverosta. Evankelisluterilaisten seurakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seurakuntien yhteisövero on 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

Kunnille ja seurakunnille tuleviin yhteisöveroihin lisätään tuloverolain 21 ja 22 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen verot siten, että kuntien osuus on 92,8920 prosenttia ja seurakuntien osuus 7,1080 prosenttia.

12 a §

12 a §

Veronsaajaryhmien jako-osuudet verovuosina 2010 ja 2011

Veronsaajaryhmien jako-osuudet verovuosina 2012 ja 2013

Poiketen siitä, mitä 12 §:ssä säädetään, valtion jako-osuus on 65,46 prosenttia, kuntien jako-osuus 31,99 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus 2,55 prosenttia yhteisöverosta. Evankelisluterilaisten seurakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seurakuntien yhteisövero 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

Kunnille ja seurakunnille tuleviin yhteisöveroihin lisätään tuloverolain 21 ja 22 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen verot siten, että kuntien osuus on 92,6173 prosenttia ja seurakuntien osuus 7,3827 prosenttia.

Poiketen siitä, mitä 12 §:ssä säädetään, valtion jako-osuus on **69,98** prosenttia, kuntien jako-osuus **27,87** prosenttia ja seurakuntien jako-osuus **2,15** prosenttia yhteisöverosta. Evankelisluterilaisten seurakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seurakuntien yhteisövero 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

Kunnille ja seurakunnille tuleviin yhteisöveroihin lisätään tuloverolain 21 ja 22 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen verot siten, että kuntien osuus on **92,8381** prosenttia ja seurakuntien osuus **7,1619** prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä 20 .
 Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran ve-

rovuoden 2012 yhteisöveron tilityksiin ja oikaisuihin.

Lain 12 a § on voimassa 31 päivään joulukuuta 2013 ja sitä sovelletaan verovuosien 2012 ja 2013 yhteisöveron tilityksiin ja mainituilta vuosilta tehtäviin tilityksien oikaisuihin.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen edellyttämiin toimenpiteisiin.
